

Déliab

29. SZÁM

3
14
FILLÉR

**MOSOLYGÓ
FILMSZTÁR**
(Margaret Lindsay)
(Warner felvétel)

RÁDIÓMŰSOR
JULIUS 21-27-IG

Gróf Teleki Mihály földművelésügyi miniszter nagyhatású rádióbeszédet mondott

Aarne Wuorimaa, az új finn követ átadta megbízólevelét a Főméltóságú Kormányzó úrnak

300 német gyermek érkezett Magyarországra

(MFI felbétélek)

14 Déliab

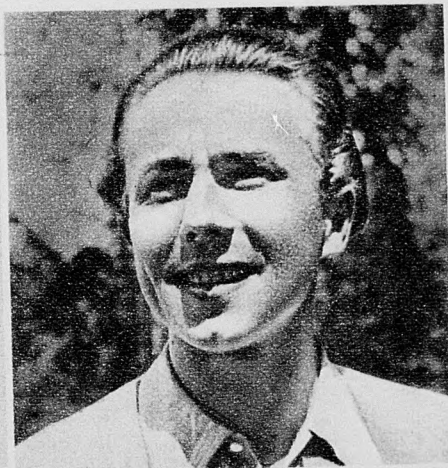
Színházi hetilap
 Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

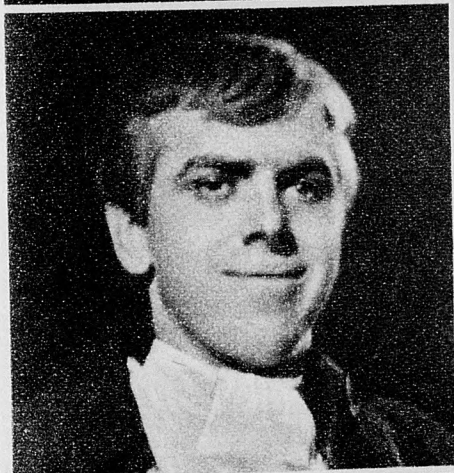
Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hóra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-60.
 Postalakareképzéztári befizetési lap száma: 9344.

Verczkey Zoltán

Naszódy Sándor

Galamb György

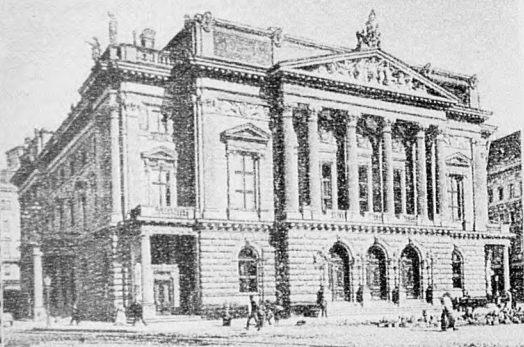

Gábor Miklós

a Nemzeti Színház új tagjai

(Wellesz felő.)

Még ma kérje a lapkézbesítőtől 10 fillérért a „Világháború 1940-ben” című kis művet

Nemzeti Színház

M. kir. Operaház

Mivel nyitnak összel a színházak?

Elkopott ugyan a hasonlat, de nehezen lehetne ebben a fülledt nyári forróságban más-hoz, mint kemencéhez hasonlítani a pesti uccát. A hőmérő higánya gyakran elhagyja a harminc fokot, negyven felé kúszik a vékony ezüstszal és bizony nem egy ember gondol sóvárogva a szelíd őszre, amikor a napnak már csak derüje van, mérge nincs. Ősz a pirosló falevelek, az izes gyümölcsök, a szüret és a színháznyitás szép korszaka. Most, hogy nyár van és a lezárt színházi kiskapuból nem igyekeznek a színészek a színpad felé, nem szabad mégsem elfeledkeznünk arról, hogy nemsokára mégis megkezdődik a munka. Még néhány hét és végére érünk augusztusnak, aztán már munkába indulnak a díszletfestők, szépíteni kezdik a színházakat, hogy méltó keretben nyújthassák át a közönségnek az induló idény első ajándékát, a kapunyitó őszi darabújdonságot.

Milyen lesz ez a kapunyitás? A sort a Nemzeti Színházzal illik elkezdni, amely natal drámaíró avatásával kezdi műsorát. Eszterhás István a „Döbrönte kürtje” című történelmi dráma szerzője, csak mint színpadi író kezdő. Próza terén már szép sikerekre tekinthet vissza. Több erőteljes regénye jelent meg, amelyek bátran állástfoglal-

tak a mai problémaköszben. Az új drámaíró első darabjában a XIII. századbeli magyarság életének egy izgalmas részletét mutatja be. Ebben az időben a magyar birodalom déli határán a magyarság a görögséggel volt határos. A két nép együtt is élt az egyik végvárbán, amelynek a feje Döbrönte várkapitány, II. András magyar király ispánja. A várkapitányt valamilyen eselszövessel eltávolítják a várból és távollétében a görögök fellázadnak a magyarok ellen. Amikor a zendülés a várat a romlás szélére sodorja, a legutolsó pillanatban felzendül a visszatérő Döbrönte kürtjének hangja, aki a békét is jelenti és így a végvár megmenekül a széthúzás veszélyétől. Az érdekes történelmi dráma főszerepeit Kiss Ferenc, Tökés Anna, Ungváry László, Timár József és Maklár Zoltán játszó-

Az Operaház a Margitszigeten is bemutatta Strauss Richard világsikert aratott legújabb művét, a „Daphne”-t. Az új Strauss mű öszszel az Operaház kapunyitó újdonsága lesz. Strauss Richard a zeneművészet halhatatlan, ma is élő zsenije egyik legjobb alkotásának tartja ezt a művet, amely meséjét a görög mitológiától kapta. Daphne a mitologia szerint Ladon folyó és Gaia leánya, akibe Leukippos, Oionomáos fia beleszeretett, de is-

Tökés Anna

Muráti Lili

Mezey Mária

Még ma kérje a lapkézbesítőtől 10 fillérért a „Világháború 1940-ben” című kis művet

Eszenyi Olga

Kliss Ferenc

(Bozogyi felb.)

Strauss Richard

(Vajda M. Pál felb.)

merve a leány kevélységét, megnövesztette hajait, leányruhába öltözött és Daphne társnői közé elegyedett, hogy így szerezzé meg magának imádottja szerelmét. Am Leukipposznak nem kisebb vetélytársa akad, mint Apollon, aki rávezeti a leányokat arra, hogy férfirejtőzik közöttük. Az amazonok töreikkel megölik a szerelmes ifjút. Apollon azt hiszi, hogy most már egyedül az övé lehet Daphne, de a leány, aki mégis szerette az ifjút, a megölt ifjút, menekül előle és amikor üldözője már csaknem eléri, anyjához, Gaiához, a Földhöz fohászodik. A Föld megmenti leányát az üldöző elől, elsüllyeszti testébe és helyette babériát növeszt a magasba a talajból.

Eddig tart a mitológiai mese, amelyet a szükséges változásokkal írtak át operának. Strauss muzsikája élmény minden zenekedvelő ember számára és így az őszi bemutató az idény egyik legnagyobb művészeti eseményének ígérkezik. Az Operaház nem döntött a Strauss mű szereposztása felől, de amint ez természetes is, az Operaház elsővonalbeli énekesei és énekesnői éneklék az új mű szerepeit.

A Vigszínház hű akar maradni nevéhez és így háromórás vídamsággal traktálja első őszi vendégeit. Ennek a vídamságnak XIV. René a címe, szerzői pedig: Harsányi Zsolt és Zágon István. Ha minden nevetésért egy körömyi aranyat adnának, Harsányi és Zágon István már régen milliárdosok lennének a közönségnek szerzett nagyszerű órák révén.

A darab meséjéből talán elég lesz annyit elárulnunk, hogy egy királyi trón áll a középpontjában. Mítudoménholvan ország uralkodója mindennel meg lehetne elégedve, de

mégis szörnyen szomorú. A sors ugyanis jó utód helyett lányutóddal ajándékozta meg. Nagy a gondja, hogy mi legyen ezzel a lánnyal, mert az ország szigorú törvényei értelmében a trónt csak jó örökölheti. Ezen a nagy bajon a király úgy akar segíteni, hogy egyetlen leányát kinevezi fiúnak. A királylányt fiú módra nevelik és csak természetes, hogy ebből az egészséges vigjátéki helyzetből számos olyan mulattató bonyodalom származik, ami képes egy vidám, jó estét szereztetni a közönségnek. A darabban valószínűleg Mezey Mária, Aitay Andor játsszák a vezető szerepeket.

A Belvárosi Színház kapunyitó műsorán három izes magyaros egyfelvonásossal kedveskedik a közönségének. Az egyik ilyen kis darabot Tömörkény István, a régi magyar élet aranyzájú mesemondója írta. A három egyfelvonásos szerepeit a színház törzsgárdája játssza. Az Andrássy Színház a francia vigjátékirodalom utolsó évében legnagyobb sikert elért alkotásár mutatja be. A vigjátéknak Barbara a címe. Ebben a vigjátékban mutatkozott be Párizsban Perezet Zita a francia közönségnek. A Barbara főszerepét egyes verziók szerint Muráti Lili fogja alakítani. A Fővárosi Operettszínház Huszka operettelnyitja kapuit, a Városi Színház operaelőadással.

Ez az induló évad kapásból felvett pillanatképe. Természetesen elmúlik még néhány hét az őszi kapunyitásig és ez idő alatt sok változás történhet. A pesti közönségnek azonban egyet biztosan megígérhetünk és ez az, hogy színházaink az őszi indulásba beleadják minden tehetségüket.

Huszka Jenő

Timár József

Még ma kérje a lapkézbesítőtől 10 fillérért a „Világháború 1940-ben” című kis művet

Peéry Piri zöldbabot szed

SZÍNÉSZNŐK NYÁRI „SZEREPEKBEN“

Ki tudta eddig, hogy a divatos pesti színésznők között nagyon sokan vannak, akik csak otthon kertjükben, virágaik között érzik igazán jól magukat. Színpompás virágok között, hatalmas fakoronák alatt dolgoznak, gondozzák kincseiket. A virágokon, gyümölcsfákon kívül — miután kitűnő háziasszonyok — természetesen a veteményes kertben is foglalatoskodnak.

Látogassuk meg őket egy pillanatra, kertjükben, nézzük meg, hogyan töltik idejüket kedvenceik, a tarka virágok között.

*

Tárogató-uti villájában gyönyörű kertben lakik Németh Antal, a Nemzeti Színház igazgatója, feleségével

Peéry Pirivel.

A művésznő nemcsak a virágkertészet, hanem a veteményes kert ezer titkát is remekül érti. Rengeteget gyomlál, kapál. Kalarábé, zöldség, zöldbab, zöldborsó valósággal virul kertjében. Szabályos vonalakban sorakozik fel az ágyakban a sokféle zöldség. A kert másik oldalán van a baromfiudvar, Peéry Piri, szívesen foglalkozik a kis csirkékkel is. Sajáttermésű salátával eteti őket.

*

Honthy Hanna gereblyél

Még ma kérje a lapkézbesítőtől 10 fillérért a „Világháború 1940-ben“ című kis művet

A Svábhegyen, az Istenbegyi úton lakik

Honthy Hanna.

Virágait: dália, szekfű, viola mind gondosan ápolja, ezenkívül pedig szorgalmasan kapálja az úgynevezett kék kukoricát. Fontos, hogy idejében legyen csemege-kukoricája. A természetet, napot nagyon szereti és ez könnyen megállapítható rajta. Gyönyörű barnára sütötte a nap.

Szökőkút, olajfák, hársfák díszítik a virágágyakra szabott Himfy-uccai kertet, ahol világos zöld ruhában fogad minket a ház úrnője

Benedekné Zilahy Irén.

— Szabadidőmben rengeteget tanulok — meséli. — Szívesen foglalkozom a virágokkal. Kétszázötven fajta rózsafám van. Nincs meséőbb dolog, mint a fáról cseresznyézni. Nemrégén hársfa-szüret volt nálam. A virágot leszüreteltem, megszáritom és elteszem télire, jó lesz orvoságnak.

Nemrég jött haza nászútjáról nárcisz-uccai villájába

Szeleczky Zita.

de már roppant komolyan veszi a kertészetet. Nemcsak a virágokat ápolja, locsolja, hanem még az ásás, gereblyezés munkáját sem veti meg. — Imádom a virágokat — mondja, — amikor éppen a kertí munká fáradalmait pihení.

Benedekné Zilahy Irén a kertjében

Egy iskolauccei villa vadregényes kertjében édes népviseletű ruhában fogad minket

Szörényi Éva.

A szőlőtőkék mellett, cseresznye- és barackfák alatt dália, szekfű tűngőköl.

— Kedvenc virágom az orgona és a pünkösdi rózsza — mondja munka közben Éva. — Állandóan sok virág van nálunk. Vigyázok is rájuk. Virágot ültetek, magani vágom a rózsahajtásokat. Legszívesebben talán mégis a friss, ropogós cseresznyét szedem le a fáról.

Szeleczky Zita pihen az ásás után

Szörényi Éva rózsát szed

— Gyermekkorom óta, régi vágyam: a kert — feleli kérdésünkre —

Simor Erzsé.

— Imádom a tavaszt, a nyarat, a szép virágot. A természet állandó megújulását. Virág, gyümölcs, kis csibe, kutya ezek teszik teljessé boldogságomat a kertben.

*

Kiss Manyi
ribizlit szüretel
(Wellesz felbétélek)

Simor Erzsé a kertjét loesolja

Rózsaszín karton ruhájában a veteményes kertjében szorgoskodik

Kiss Manyi.

Nála nemcsak virág, hanem nagy kiterjedésű veteményes kert is van. Saláta, spenót, zöldbab, sóska, káposzta, kalarábé, krumpli, kukorica mind a művésznő kezemunkáját dícsérik. Még a különleges ételek főzésénél és az uborka eltevésénél használatos fűszerek: a tárkony és a csombor is fellelhetők.

*

Megköszönjük művésznőinknek, hogy olyan kedvesek voltak, megengedték nekünk, hogy rózsáik, dáliáik és szekfiük között láthattuk őket.

Azt mondják, hogy aki a virágot szereti rossz ember nem lehet. Valóban, kevés olyan közmondás van a világon, amely ennyire fedné az igazságot. A kertészkedő pesti színésznők valószínűleg mind türelmesek, galambszívűek, kedvesek és kollegáik ugyanúgy szeretik őket, mint a közönség.

Ligetli Mária

GUIDO RENI világhírű festőművész „Krisztus a töviskoronával” és **CARLO DOLCI** „Szűz Mária” című festményének színes reprodukcióját 60 fillér előzetes bevétele mellett bérmentve szállítjuk. Utánvételes küldés 75 fillérrel drágább. Egy-egy kép 35 cm magas és 26 cm széles. Megrendelhető Tolnai Világlapja könyvesboltjában. Budapest, VII. Dohány ucca 12 szám,

Délibáb

A KULISSZA MÖGÖTT

Most, miután a Végyszínházzal mindenik
köszínház bezárt, el lehet mondani, hogy a fő-
város színházi világa teljesen a ligetbe költö-
zött át a Pódium kivételével. Itt a liget-
ben van tudvalevőleg az Erzsébetvárosi Színház,
ahol a nagy nyári operett fut, itt a ligetben —
pontosabban az Angolparkban — adják a
„Mágneses vonal” című háborús revüt s végül
itt vannak az „ős” színházak: Műszínház,
Jókai Színház. A színházi benfenések is
áttelek tanyáikat részben az Erzsébetvárosi
Színház, részben az Angolpark Színház
udvarára. Most tehát itt szólnak bele mindenbe,
amire végeredményben semmi közük, itt
mondják mostanában azokat a bizonyos
„jókat” s itt osztorozzák az elmúlt színházi
évek hibáit. Szóval a kulisszák világa egy
fokkal még romantikusabb lett, mert az állások,

társalgók mellé most odasorakozik a nyári
színházak udvara is és ez új szint ad a kulisz-
szák világának...

Egyébként a „Sárgarigó jészek” 25-ik elő-
adásának alkalmából Henthy Hanna, Fejes
Teri és Gombaszögi Ella a darab három
női sztárja baráti halvaesorára jöttek össze.
Ezen a vacsorán elhatározták, hogy minden
jubileumkor így összejönnek — halvaesorára.
Most aztán izgatottan tippelik, hogy hány
halvaesorára van még kilátás?

Az utóbbi időben elszaporodtak a színésznő
trónok. Kiderült, hogy már négy színésznő
színdarabszerzőnőnk is van. Ezek Fedák Sári,
Keresztessy Mária, Láncey Margit és Vaszary
Piroska. Vaszary Piroska is már régebben

Mezey Mária, Muráti Lili, Karády Katalin, Tolnay Klári

(Bojár felv.)

Harmath Hilda, aki huzamosabb ideig külföldön vendégszerepelt, most újból itthon van
(Bojár felv.)

Joglalkozik írással, de eddig még csak novellákkal és cikkeket írt. Most azonban egész estel betöltő szindarabot írt. Ezzel lehát a Vaszary családban három drámaíró van. János, Gábor, Piroska. Ha mindenik Vaszary megírja a maga szindarabját, akkor azt hisszük, hogy az Andrássy Színház végleg elvetette a jövő évi másorgondját.

A Vigszínház kitűnő díszlettervezője Neogrady Miklós meglátta magához vendégségre Nográdverőcére a Vigszínház egynéhány rokonszenves tagját. A Vigszínháziak remekül érezték magukat Verőcén, dacára, hogy az idő ügyszólván óránként változott. Hol nap sütött, hol esett az eső, hol borongós, hol megint napfényes idő volt. A helyzet, illetve a kép mindig és mindig változott. Késő éjjel ment haza a lársaság Verőcéről. Neogrady megkérdezte a vendégektől.

— Nos fiúk, hogy éreztétek magatokat?!

— Nagyon jól — mondotta Ajtay Andor, csakhogy úgy látom kedves Miklóskám, hogy le nemcsak a színházban, de itthon is vérbeli díszlettervező vagy, itthon is állandóan változtattad a — színeket.

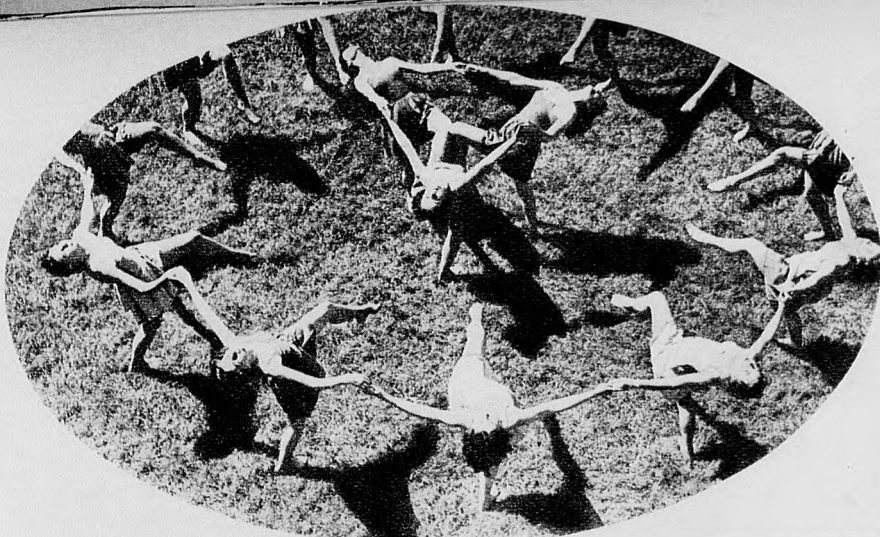
Az elmúlt színházi évadnak nem kis meglepetése volt, amikor a Vig négy sztárt egy műsorban szerepeltetett. Másik nagy meglepetés, hogy a négy sztár — egyáltalán nem kapott egymással hajba. Az utolsó előadásban valakinek

az az öllele lámadt, hogy a négy sztárt fel kell köszönteniök abból az alkalomból, hogy olyan szépen megfértek egymással. Ez meg is történt. A felkészítő után pedig a négy sztár vacsora keretében búcsúzott el egymástól. A vacsorán kijelentették, hogy megkérik az igazgatóságot,

Gombaszögi Ella, Fejes Teri, Honthy Hanna a Súrparigófészek 25-ik előadása után

Tánc a szabadban

(Fox felv.)

hogy a jövő évadban is léptesse fel őket egymással. Ez a harmadik színházi csoda.

Kedves kis „gyermekszáj” történelet mesélnek most a színházi világban. Biharynak a kis fia az eset hőse. A kis fiú a múltkoriban

Somogyi Marika nagy sikerrel lépett fel egy kabaré-előadáson

megsértette a kisujját. Az anyi bejódózta és megcirógatta és a kisujj szerencsésen be is gyógyult... A napokban a kis fiú azt hallotta, hogy a mama panaszkodik valakinek, hogy fáj a szíve. Mire a kis Bolond (mert így hívják) odament a mamához és így vigasztalta.
— Nem baj mama, majd én bejódózom és megsimogatom a szíved és akkor begyógyul...

Itt a női villamoskálauz (MFI felv.)

Délibáb

A HÉT

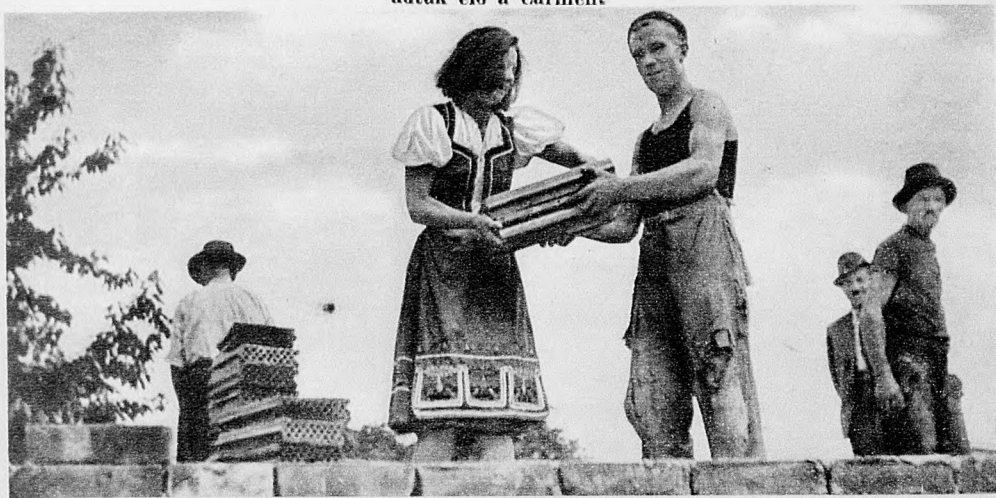

Anday Piroska,
Losonezy György, Barabás Sári

Anday énekel

A Carmen civilben. Az állatkerti színpadon Anday Piroskával a címszerepben nagy sikerrel adták elő a Carment

Júlia házat épít. Szelezky Zita, a Nemzeti Színház kitűnő művésznője sajátkezűleg segítkezik villája építkezésénél

Nádvirág

IRTA:
IGNÁC RÓZSA

Meséljem el, szívem, a nádvirágot?

Te talán nem is ismered s oly nehéz elkezdeni. Kezdem így: olyan a nádvirág, mint örkiasivá nőtt, pelyhes fűkalász? A nádvirág meséjét sokkal messzebb kell kezdenem.

Tizennégy éves voltam, tudod és akkor szeptember volt. Vadkacsák vonulását lestük az elapadt berekben. A víz bizony csupán bokáig ért, de a nád házmagasságba nyúlva, éppen akkor mutatta meg hamvasszürke szirmait. Nádiésónak, társaság, vízvadászat, tudod, emlékszel még úgy-e, hogyan ment az akkoriban? Ne hidd, hogy erről akarnék mesélni neked. Tizennégy éves voltam, azt hiszem, ez a lényeges. Reggel arra ébredtem, hogy sürgösen be kell szaladnom a szalónba. Volt ott egy földig érő, szép, metszett tükör. Úgy szaladtam a tükör elébe, ahogy az ágyból kiugrottam: hálóingben. Szigorúan zárt, fehér vászon hálóing volt ez, az intézetben viseltünk ilyeneket. Nem, a hálóingem nem volt semmi megesodálni való. Bő, hosszú, unalmas gyermekruhadarab volt. Csak éppen akkoriban kezdődött, hogy alig látható, pici hullámot vetett a szívem fölött. Lábuji-hegyre álltam. Széttártam karjaimat a tükör előtt. Fejletlen kislány voltam akkoriban, csúnyácska, emlékszel szívem? Akkor reggel nem az arcomat vizsgálgattam szomorúan és kritikus szemmel, mint mindig azelőtt. Agaskodtam, pipiskedtem a tükör előtt, megperdültem önmagam előtt. És énekelve szaladtam vissza az ágyba.

Délután is úgy mentem ki a berekbe, ezzel a hajnalban támadt ismeretlen eredetű, bizsergő kedvvel. Te, szívem és bátyám vadásztatok. Abban az időben mindig magatokkal cipeltetek. Elöttém produkáltatok magatokat — neked már komoly, felnőtt fegyvered, — nekem kellett álmélikodnom hős vadásztetteiteken. Az igazság kedvéért meg kell mondanom, hogy akkor még téged sem láttalak másként... Te jötted az első kacsát, igaz — mozgó zsombékon guggoló, öreg kacsamama volt — és az is igaz, hogy a puskadörrenés szívdobogató izgalma átjutott rajtam is. Csodálatos, hogyne. De Tibi

Déliab

bátyámat is csodálatos volt, ha történetesen ő találja el az első madarat. Ti combközépig érő gumicsizmáitokban belecuppogtatok a vízbe. Zizegett, zörgött, tört a nád harsány és vidám kamaszléptetek alatt. Mint a motozó vizslák, úgy kémleltetek a tocsogót. Kalandszomjas szívvel, céltudatosan törtéteztetek. Mozgó kacsafejeket lestetek. Nem néztetek a szürke, cicaselymű nád virágzó ágait. Jó, jó szívem, hiszen igaz, ott nevelkedtél te is a rétsági, berekmenti házban, ott töltötted ifjúságodnak majd minden nyarát. Még Hany Istóknak is csufoltunk, nem igaz? Anyira szeretted a nádas, zsombékos tocsogót. Azért kérlek, mégse vitatkozz velem. Elismerem: tudod te jól, hiszen ilyenkor, ősz elején virágba borul a nád. Igen, egészen biztosan ismered a nádvirágot. Ha igazán ismernéd, nem kezdené volna mesét... Hogy is? Nos, álltam a berek szélén, lőtávolon kívül és babráltam a nád keskeny, száradó lándzsalevelét. Kis szellő indult és egy aláhajló virágkalász selymesen végigsimított az arcomon. Nem tudom pontos okát adni, talán már reggel ébredtem úgy, de úgy volt, egészen biztosan, hogy akkor gyulladt föl bennem először az a nyilaló, perzselő kicsi láng. Ahogy a nádvirág megérintett, ahogy végigsurolta arcomat s nyakamat. Ahogy tovább rezgett a lágy simogatás a testemen... Igen, én úgy hittem el egyszer veled, hogy azóta szeretlek...

B-n, ahonnan most jövök, nincs már irtatlan nádasberek. Vadkacsák, vizicsirkék, szár-csák, nádirigók és nádiverekek ősvadonja, kövér csiborok és álmos szemű békák, lomha gölyák és kecses gémeek gázlója: a régi gyermekkori berek, elsüllyedt valahol az emlékek között. Ahonnan most jövök, ott csak keskeny, ezüstösen csillogó lándzsasor — picike nádas, — hasít a tő kétejjű tükrébe. Rozoga deszkapalló ível át a kicsi nádason. Így, ősz elején nincs már zajos városi nyaraló arrafelé. Magam hevertem hosszú lompos, álmos, aranyos őszi délelőttökön a pallón. A nád — az a néhány árva tengő-lengő nád, — házmagasságra nőtt, virágba borult s suttogva, sóhajtván, zizzenve hajolt fölém.

Fiatal pár jött arra egyik délelőtt. Csónakkal jöttek s hangtalanul eveztek el nádas tejtekem előtt. Erős, kisportolt fiú, szőke, szemüveges, törekeny leány. Közvetlenül a part mellett suhantak. Egy lehajló nád selymes virága végigsimított a leány arcán. A puha érintésre halvány pir futott át gyenge bőrén. Elmosolyodott. Nagy kék, ragyogó szempár nézett a fehér üveg mögül a fiúra. A fiú visszanezített. Keskeny, fölfelé ívelő ajkán apró csillogás. Férfi diadal apró föllyenes mósolya...

Lehet, hogy a közelgő öregség első fuvalata ért engem, mit gondolsz, szívem? Fázósan álltam föl és lassan, lassan, lehajtott fejjel mentem végig a pallón. A kert felől, a

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakáscímük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Budapest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

belső parton még megálltam pillanatra. Két ujjam közé vettem egy nádvirágot. Olyan, mint egy óriásira nőtt fűkalász, csak dúsabb, pelyhesebb, sejtelmesebb. Összel nyílik. Kevesen ismerik. Még azok se mind, akik járják a vadvizeket. Milyen kár, hogy te se ismered szívem.

Ha ismernéd, akkor most megértenéd, hogy mi van velem. Így meg kell mondanom... nézd, nagyon nehéz ez. Bár azt hiszem, sokan vannak így vele. A szerelmet szerettem volna szeretni — benned, szívem. Te, ugy-e,

azt hitted, hogy téged szeretlek? Diadalmas lényed, keskeny ajkad apró, fölényes mosolyát? Nézd, én azt hiszem, hogy sohasem szerettelek. Fáj ez így édes, annyi év után?

Tizennyéves voltam, mikor megérintett a nádvirág. Tegnap letéptem és szétmorzsoltam ujjaim között egy árva fűrtöt. Szirmai könnyűek voltak és pelyhesek. Sokáig keringtek s lassan, lassan hulltak az arasznyi vízbe. Mert ilyenkor, ősz elején, sekélyessé válik és hűvössé, átlátszóvá, szomorúan leszűrtté tisztul a víz a tóban, a virágzó nád tövén.

NŐI SZEMMEL...

FOGADALOM

Tíz esztendeje, hogy a nagy szerelem után a színházgázgató feleségül vette a mellé beszoztott titkárisasszonyt. Eleinte nagyon boldognak látszott a házasság, azán jöttek szép lassacskán a megmemértések.

Az asszony halálosan szerette a férjét, akit teljesen odaadó szerelme még egy ideig lekötött. Végül mégis elváltak. A feleség sokat szenvedett és titkon abban reménykedett, hogy csoda történik és a férje még visszatér hozzá.

A színházgázgató nagy társadalmi élete folytán újból szerelemre gyulladt. Amíg a felesége kis szöke játékbabaszzerű jelenség volt, — a mostani szerelme magas, fekete, erősen kövérkés, határozott egyéniségű férjes asszony.

A férfi úgy érezte, hogy nem tud az asszony nélkül élni, és annak befejezett válópera után azonnal feleségül vette.

Öt hónappal ezelőtt a férfit súlyos autószerencsétlenségéből kifolyóan halálos sebbel szanatóriumba szállították.

Az új feleség éjt napallá téve ápolta a férjét, csak hogy megmenthesse az életnek.

A színházgázgató állapota azonban naponta romlott és már az orvosok is csak isteni csodában reménykedtek. Mikor végre a krízis elmúlt és a férfi először tudott a szanatórium kertjében a felesége támogatásával egy keveset járni, — így szólt az asszonyhoz. „Egy őszinte vallomással tartozom neked. Mikor halálos betegen fekiüdtem, akkor fogadalmat tettem — ha a jó Isten megsegít és életben maradok, — visszamegyek az első feleségemhez, mert akkor világosan éreztem, hogy Ő, aki mindig hitt egy csodában — abban, hogy visszatérek hozzá, — Ő tartott itt az életben, a nagy csodában bízó hitével.

„Rettenetes nagy probléma előtt állok, de be kell látnod, hogy a fogadalmamat nem szeghetem meg”...

Milyen csodálatos, hogy az adott szó szent-ségét és egy teljesen tönkretett életet a férfiak milyen könnyű szerrel hidalnak át...

*

Délutáni megfigyelés a Dunaparton. A kávéházak zsúfoltak. Az egyik asztalnál fiatal írók ülnek és egy kezdő színész nő. Ahány

nő arra elsétál, azt a férfiak tetőtől-talpig megnézik és elég hangos megjegyzésekkel fűszerezik megfigyelésüket. Szinte bántó, hogy az asztalnál ülő csinos nővel nem törődnek. Ez egyszerre észbe kap és ahány jóképű férfi előttük elsétál, azokra megjegyzéseket tesz. Az írók eleinte csodálkoznak ezen a fordulaton, aztán egyenként megszólalnak:

— Talán volnáj szíves és a mi társaságunkban nem törödnél idegen férfiakkal.

Milyen ügyes taktikával tudta a kis színész nő újra a figyelmet magára terelni! Házaspároknál is jól használható receptként ajánljuk ezt a metódust.

*

A színház tájékán nem nagyon népszerű az egyik jóképű rendező. Hirtelenharagú és nagyon goromba. Egy fiatal görli halálosan szerelmes a rendezőbe, aki azonban erről nem tud. A napokban a görli sehogysem értette meg a rendező utasításait, aki erre éktelen dühre lobbant és elkezdett kiabálni a kislánnyal.

— Te buta liba — ordította, — ha ilyen értelmetlen vagy, kidobatlak a színházból.

Még rengeteg csúnya szót mondott, mert az ilyesmivel nem fukarkodott.

A kislány, aki boldogan fogadta volna, ha a rendező más körülmények között tegezi, — az összes gorombaságokat zsebre vágta és a megalázást csak a tegezésben látta, — színpogva csak annyit kért ki: „ne tegezzem!”

A helyzet olyan kómikus volt, hogy a rendező azóta — csak magázva gorombásodik.

*

Ha a nő egy férfival sétál és az férfiüsmérését köszönti, rendszerint megemlíti, — hogy ezzel a fiúval a gimnáziumban, vagy az egyetemen, esetleg a haretéren voltak bajtársak. Miért, hogy nekünk, nőknek nincs iskolatársnőnk, de ha véletlenül mégis akadna egy, — az is fölöttünk járt legalább öt évvel.

*

Hivatalos dolgunk volt a színház titkári hivatalában, ahol egyszerre csak megszólalt a telefon és a velünk beszélgető titkárt kérte a híres író. Majd elneveltük magunkat, amikor a titkár földig hajolva válaszolgotott. Kár, hogy a hivatalokban nincsen tükör, mert ha az emberek furcsa szokásaikat szemtől-szembe látnák — bizonyára hamar leszoknának róluk.

(Dr. o.)

Délibáb

dalmas
moso-
hasem
után?
tett a
soltam
köny-
ingtek
vizbe.
ilik és
é tisz-

-talpig
sekkel
bántó,
m tö-
ahány
gjegy-
coznak
egszö-
rsasá-
s zsi-
! Há-
ptként

rű az
es na-
i sze-
nem
rtette
ktelen
kis-

en ér-
l.
mert

a, ha
zi. —
és a
— zsi-
!"
gy a
mbás-

isme-
hogy
egye-
ársak.
atárs-
y. —

itkári
zólalt
kérte
ami-
atott.
mert
ntői-
szok-
r. o.)

báb

Pereg a film

HELEN HAYES

LOLA ÉS NÉGY

A Lane-nővérek nevével egyre többször találkozunk a hollywoodi színpadokon. *Lola Lane* a legidősebb az öt szép leánytestvér között. Családi neve *Lola Mullican* volt s a Lane nevet *Gus Edwards* adományozta neki, akinek revűjében tizenhat éves korában először lépett színpadra. A művészi névcsere az egész családban gyökeres változást idézett elő, amennyiben a többi négy Mullican leány, *Rosemary*, *Priscilla*, *Leola* és *Mária* is felvették a Lane nevet s ma már a közönség ezen a néven ismeri őket, mint tehetséges, kedves és szép hollywoodi színésznőket.

Lola Lanet először a Fox filmvállalat szerződtette, ahol számos filmben játszott kisebb-nagyobb szerepeket. Ezután nővéreivel együtt a Warner filmgyárhoz került, amelynek produkcói közül a budapesti

A szép
Lane nő-
vérek
ülönfélé
filmjele-
etekben

LANE NŐVÉRE

közönség két olyan filmet ismer, amelyekben három, sőt négy Lane nővér játszik főszerepet. Az egyik film a „Daughters Courageous” (Ördögös fruska), a másik a „Four Daughters” (Négy nővér).

Lola fiatal kora ellenére már kétszer ment férjhez és kétszer vált el. Első férje *Lew Ayres*, a másik *Alexander Hall* volt. Most várja a harmadikat: az „igazit”. Egyéb-ként ötletes ruhatervező s ha valaha ott-hagyná a drámai művészetet, ruhaterve-zésből is fényesen meg tudna élni. Ruhára sok pénzt költ, kedvenc színe a kék. Rend-szeresen tornázik, orvos által előírt diéta szerint él, szabadidejének nagyrészét pihe-nésre és alváásra fordítja, de szeret úszni, lovagolni és bridzsezni. Szeme ibolyakék, haja rozsdavörös.

Warn
Bros
felvét

KETTESBEN

1. Clark Gable és Constance Benett (Fox jelv.)

2. R. Bartholmess és Betty Compson (Firt National)

3. Joan Crawford és Robert Montgomery (Metro jelv.)

4. Olivia de Havilland és George Brent (Warner jelv.)

Gróf Teleki Pál és Csáky István gróf külügyminiszter hazaérkeznek Münchenből
(MFI felv.)

A 100 méteres
férfi gyors-
úszás startja
(MFI felv.)

A MAFC
tenniszver-
se-
nye vegyes-
páros döntőjé-
nek résztvevői
(Pobuda felv.)

RÁDIÓMŰSOR (július 21-27-ig)

Dr. Keckés Tibor
5.40 (Stella felv.)

Vasárnap

JULIUS 21

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő. Szózat. Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9.00: Unitárius istentisztelet a Koháry uceai templomból. Prédikál Józán Miklós dr. püspöki vikárius.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a koronázó főtemplomból.

A szentbeszédet mise közben dr. Hóka Imre dorogi bányalelkész, az Actio Catholica titkára mondja. Közreműködik a templom ének- és zenekara Sugár Viktor vezénylésével.

11.00: Evangélikus istentisztelet a bécsikaputérli templomból.

Prédikál Lukács István győri diakonissza-intézeti lelkész. Orgonál Várkonyi Endre.

12.00: „Magyar vitézség emléke a déli harangszó.”

12.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Fridl Frigyes.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek.

3.00: 1. „Tapasztalatok a gazdasági munkavállalók öregségi biztosítása terén.”

Jancsó Barna dr. OMBI fogalmazó előadása;

2. „Gyümölcsfák szívókártól.”

Dr. L'Éplattienier Imre városi tb. tanácsnok előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.

3.45: Bura Sándor elgányszereke Balázs Árpád nótáiból játszik.

4.30: „A kurue költészet.”

Vitéz Bodor Aladár dr. előadása.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszlnnyelven.

5.15: Szórakoztató zene. Játssza a rádió szalónzenekara.

1. E. Fischer: Találkozás Bécsben; 2. Jacobi: Sybill, fantázia. Hangfelvétel.

5.40: Keckés Tibor dr. előadása.

6.05: Csajkovszkij: a-moll zongorahármas.

(50. mű.) Előadja Faragó György, Véghe Sándor és ifj. Banda Ede.

6.35: Hangképek a magyar-német válogatott úszó- és vízlabdamérkőzésről.

Közvetítés a Nemzeti Sportuszodából. Beszél Pluhár István.

7.00: „Találkozásom az íróval.”

Jávör Pál előadása.

7.15: Hírek.

7.25: „Bob herceg.”

Operett három felvonásban. Szövegét írta Martos Ferenc, verseit Bakonyi Károly.

Zenét szerzette Huszka Jenő. Rádiószínpadra alkalmazta Turchányi István. Rendező Kiszely Gyula. A Budapesti Hangverseny Zenekart vezényli Marthon Géza.

Személyek: A királynő — Antal Erzsé; György herceg, a fia (Bob herceg) — Udvardy Tibor; Viktória hercegnő — Viola Margit;

Lord Lancaster, gárdakapitány — Littassy

György; Pomponius, a herceg nevelője — Maleczky Oszkár; Hopmester — Matány Antal; Tom apó — Solthy György; Annie, a leánya — Orosz Júlia; Plumpudding, borbély — dr. Dalnoky Viktor; Gipsy, fűszeres — Antók Ferenc; Pickwick, kocsmáros — Abonyi Tivadar; Testőrhadnagy — Kompóthy Gyula; Harangozó — R. Tóth József; Fred — Vitéz István; Frim — Kézdy Kovács Antal; Jack — Pető Zoltán; Mary — Szentgyörgyi Gabriella; Elsie — Filippi Irén; Testőr — Kovács Imre; Táncmester — Pataky Ferenc.

Az első felvonás után: Sporteredmények.

A II. felvonás után: Lőversenyeredmények.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszln nyelven.

10.10: Mursi Elek elgányszereke muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Táncelemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Szórakoztató hanglemezek.

12.05—12.35: Közvetítés a balatonboglári székesfővárosi levanteüldől.

„Vízitáborban a magyar levették.” Beszél Budinszky Sándor.

3.05—3.40: Láng-gépgyári Dalkör.

Vezényel Zsaskovszky József.

7.50: „Egy élvatos műfaj.”

P. Berinke Irma dr. előadása a történelmi életrajzról.

8.00: Hírek, lőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszln nyelven.

8.25: Hanglemezek.

1. Franck: Pièce herolique (orgona); Edouard Commette; 2. Paganini: 24. caprice (hegedű); Szigeti József; 3. Liszt: h-moll szonáta (zongora; Cortot).

9.10: „Michelangelo Piétái.”

Irta: Derecsényi Dezső dr.

9.30: Mozart-hangverseny hanglemezről.

1. c-moll adagio és fuga (Adolf Busch kamarazenekara); 2. Szerenád 13 fúvóhangszerre (a berlini áll. opera tagjaiból alakult zenekar, vez. Blech).

10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8—11.15: Hanglemezek, hírek, unitárius istentisztelet, majd római katolikus egyházi énekek és szentbeszéd a budapesti koronázó főtemplomból. Átvételek Budapest I.-ről.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: Költmények és hanglemezek. A verseket Biró László adja elő.

12.05—12.35: Levente felóra. Átvétel Budapest II.-ről.

Kb. 12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Délibáb

Dienes Andor

6.45

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek:

1. Török János jubileumi induló (rendőrzeneke, vez. Szöllőssy Ferenc); 2. Heinecke: Romantikus keringő (bécsi Bohém-zeneke); 3. Fricsey Richárd: A volt 69. gyalogezred indulója (Mária Terézia 1. honvédegyezred zeneke, vez. Figedy Sándor); 4. Rust: Hűségeskü, induló (Wilhelm Greiss fűvőz-zeneke); 5. a) Haragszik a váci kapitány; b) Julesa, ha kimegyen a piacra, csárdások (Kalmár Pál); 6. Kraul Antal: Magyar diszmenetinduló (Mária Terézia 1. honvédegyezred zeneke, vez. Figedy Sándor).

10.00: Hírek.

10.20: „Apró mesék.”

Irta Kelemen Andor. Felolvasás.

10.45: „Az utolsó magyar nemzeti király.”

Irta Vértes József. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Balalajka zenekar.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A Melles Béla-zenekar.

1. Szabados Béla: Rika, operettrészletek;
2. Vincze Ottó: Részletek Kisfaludy „Családások” c. művének kísérőzenéjéből;
3. Armandola: Modern balettszvit;
4. Lehár: Giuditta-keringőgyveleg;
5. Strauss János: Tereferé-polka.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Rippl-Rónai József.”

Irta Csabai István. (Felolvasás.)

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: B. Fehér Miklós hegedül zongorakísérettel.

1. Pugnani—Kreislér: Preludium és allegro;
2. Hubay: Nocturne;
3. Sarasate: Andaluziai románc;
4. Zsolt Nándor: Szitakötő;
5. Castelnuovo—Tedesco: Fracassa kapitány;
6. Vecsey: Caprice.

5.45: „Az ősi haréi meztől a esukaszürkélg.”

Dienes Andor főhadnagy előadása.

6.15: Szelecsényi Hona és Mindszenti István magyar nótákat énekel, kíséri Lovászi Ferenc cigányzenekara. Szelecsényi számai: Belezna Antal: Két gyöngye volt a falunak; Balázs Árpád: Azt mondják, hogy tífélétek...; Dankó Pista: Rózsabokorban...; Tejben fürdik az én rózsám, népdal; Eresz alatt fészkel a fecske, népdal; Erényi R. Antal: Téged látlak álmaimban; Sándor Jenő: Nem lehet azt parancsolni senkinek. Mindszenti számai: Dankó Pista: Volt nekem két ökröm; népdal; De ki tudná panaszolni; Balázs Árpád: Fa lesznek, ha fának vagy virága; népdalok:

Azért hogy én; Eltörött a kutam gémje; Végimentem az ormódi temetőn; Meg kell a búzának erni; Réten, réten.

7.15: Hírek.

7.25: E. Fiseher: Az Alpoktól délre, szvit (Kikötőben; Terrasz a tengeren; Virágkorzó; Tarantella (Koncertzeneke, vez. Bruno Seidler-Winkler). Hanglemezek.

7.40: „A Duna magyar szemmel.”

Irta Gál István. A verseket Abonyi Géza mondja el.

8.10: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Vojszláv Vučskovics, a magyar-jugoszláv művészcsere keretében. 1. Mozart: Jupiter szimfónia; 2. Vukdragovic: Szimfonikus meditáció; 3. Slavenski: Balkánofónia (két tétel); 4. Vuckovic: Szimfonikus tétel; 5. Rajczicz: Baletzene.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: I. Magyar tánclemezek. II. Géczy Barnabás zenekarának táneműsorából. III. Külföldi tánclemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: „Egy újságitró emlékei.”

Vécsey Miklós előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A rádió szalonzenekara.

1. Siede: Spanyol induló;
2. Strauss János: Művészélet, keringő;
3. Godwin: Románc;
4. Jacobi: Menüett;
5. Buda Dénes: Slowfox;
6. Szirmai: Operettrészletek;
7. Losonczy: Rapszódia;
8. Fischer: Nyári szünet, zenesorozat;
9. Munkel: Fajankó. Hangfelvétel.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Kultúrellet a Garam völgyében.” Sági Farkas István előadása.

11.20: Operettrészletek. (Hanglemezek.)

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek. I. rész: Liszt: Spanyol rapszódia. (Zongorán játssza S. Barer.) II. rész: Táncelemezek.

4.15—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Délibáb

Asztalos Miklós dr.
4.15 (Amatőr felv.)

Kedd JULIUS 23

BUDAPEST I.

- 6.40: Ébresztő. Torna.
7.00: Hírek. Közlemények. É t r e n d. Hanglemek.
10.00: Hírek.
10.20: „Hernádparti legendák.” Szentgyörgyi Elvira előadása.
10.45: „Divattudósítás.”
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: Hanglemek.
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: A Chappy-jazzenekar.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: Asztalos Miklós dr előadása.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Pertis Pál és cigányzenekara.
5.55: El la liriko de Aleksandro Petőfi. Baghy Gyula „Petőfi Sándor lírai költészetéből” című eszperantónyelvű előadása hanglemekkel.
6.15: A rádió szalózenekara.
7.15: Hírek.
7.25: H. Grötz Franeel srammelegyüttese.
7.25: „Nyári alakok.” Magyar írók nyári rajzai. Baló Elemér előadása.
8.15: Dohnányi Ernő zongorázik. Beethoven: a) E-dur szonáta; b) F-dur szonáta.
8.45: „Bátran kell szeretni.” Rádiódaljáték. Szövegét írta Babay József. Zenéjét szerette Buday Dénes. Rendező Kiszely Gyula. A május 12-i adás megismétlése. Hangfelvétel. Személyek: Hell János, gyáros — Kürthy György; Blanche leánya — Neményi Lili; Bolla Engelberg, a karmester — Udvardy Tibor; Inas — Antók Ferenc; Marianne — Eöry Kató; Lexi — Pethes Ferenc; I., II., III., IV., V., VI. hang — Berky József, Koltay Gyula, Harasztos Gusztáv, Vízzy Béla, Szathmáry Margit és Pataky Ferenc.
9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.
10.10: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.
11.00: Hírek német, olasz, angol és íraneli nyelven.
11.20: Strauss Richárd: Don Quixote, szimfonikus költemény. (Newyorki filharmonikusok, vez. Thomas Beechem.) Hanglemek.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.25—5.55: Ruszin hallgatónak.
1. „Élet a havasokon.” Irta Kalinov Miklós. (Felolvasás.) 2. Hanglemek.

- 5.55—6.15: Táncelemezek.
6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.
7.15: Magyar nóták és csárdások hanglemekről.
1. Én magam sem tudom, hogy mire is várok, dal (László Imre); 2. Babics László: Tudom, hogy szeretél (Kalmár Pál); 3. a) Piros hort ittam az este; b) Ezt a kerek erdőt járom én; c) Udvarom, udvarom, csárdások énekekkel (Banda Marci cigányzenekara); 4. Bodrogi Zsiga: a) Künn a pusztán szántok-vetek; b) Kár, kár, kár (Magyari Imre cigányzenekara); 5. László—Magyaródy: Anyám szíve, dal (Laurisn Lajos); 6. a) Messze égen fényes csillag; b) Valamit sügök magának; c) Azt mondják az emberek, népdal (Nagy Izabella és Cselényi József); 7. Pálóczi—Horváth: Szeretem a kertet (Keller verse, Orbán Sándor); 8. Édesanyám, édesanyám; Sárga csikó; Várady: Putriban lakik a Sári, csárdások (Farkas Jenő cigányzenekara); 9. a) Ha meguntál, kisangyalom, szeretni; b) Jó annak, ki feleséges (ének: Cselényi József); 10. Németh Béla: Nem megyek el a templomba, dal (László Imre); 11. Morvay: Badacsonyi kéknylelő (Szondy verse, Kalmár Pál); 12. Édesanyám is volt nékem; Szerelmes a nap a holdba, nóták (Magyari Imre cigányzenekara); 13. a) Jó estét kívánok; b) Vékony héja van a piros almának, csárdások (Cselényi József).

8.00: Hírek, ügetőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A fogoly.” Kádár Erzsébet elbeszélése.

8.50: A Mária Terézia 1. honvédegyalozezred zenekara.

Vezényel Pongrácz Géza. 1. Tiboldi József: Szabadság, induló; 2. Fegyed Sándor: Romantikus nyitány; 3. Dezsöfy György: Szerelmes keringő; 4. Ruzinkó Nándor: Keleti képek, szvit; 5. Márk Béla: Tuckó, intermezzo; 6. Profant István: Velence; 7. Friesay Richard: Cinka Panna, magyar ábránd; 8. Barna: Casanova, balettzene; 9. Óvári József: Bánya-szinduló; 10. Váradi Aladár: Ferenc József huszárok indulója.

10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Utazás gyorskocsin Pestről Kassára.” Vécsey Zoltán dr előadása.

11.25: Magyar nóták és csárdások. (Hanglemek.)

11.40—12.00: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—4.15: A 21-ik honvédegyalozezred zenekarának műsora, vezényel Hadányi Antal.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Délibáb

Gémes Irén
5.15 (Ravaszini felv.)

Szerda

JULIUS 24

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek.

10.00: Hírek.

10.20: „Királyi sarak élete.”
Írta Sándor Géza dr.

10.45: „A hosszú élet

títka.” Írta Gráf Ernő. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

1. Stolz: Dunai álmok; 2. Huszka: Délibábos Hortobágyon; 3. Friml—Stothart: Rose Marie, egyveleg; 4. Gershwin: A férfi, kit szeretek; 5. Künneke: Blues; 6. Yumans V.: No, no, Nanette, kettős; 7. Künneke: Keringő; 8. Zakál Dénes: Budapest, slowfox. (Hangfelvétel.)

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: Országos Postászenekar.

Vezényel Eördögh János. 1. Figedy: Gavott és rondo; 2. Leoncavallo: Bajazzók, ábránd; 3. Borsay: Emlék, keringő; 4. Eördögh: Tangószerenád; 5. Wissmüller: Tarantella; 6. Kemény Egon: Schönbrunni orgonák, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, ételmisszerárak.

4.00: „Azslia földrajzi jelentősége.”

Írta Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Gémes Irén és Máté Áron Lajos klarinét-

hártafaktőse.

1. Poenitz: f-moll capriccio; 2. Molnár Antal:

Szerenád; 3. De la Nux: Hangversenydarab;

4. Sztára Sándor: Pereg a rokka.

5.45: „A vadvirágos Meusek.”

Írta Péchy-Horváth Rezső.

6.15: Gáspár Lajos cigányzenekara.

7.15: Hírek.

7.25: „Bohémélet.”

Opera négy felvonásban. Zenéjét szerette Puccini. Hanglemez. Szereposztás: Mimi — Licia Albanese; Musette — Tatjana Menotti; Rodolfo — Gigli; Marcel — Afro Poli; Benoit — Carlo Scattola; Colline — Giulio Baronti; Schaunard — Aristide Baracchi; Alcindoro — Carlo Scattola; Aristeo Baracchi; Nello Palai. — Carlo Scattola; Parpignol — Nello Palai. A milánói Scala ének- és zenekarát Umberto Berrettoni vezényli.

A II. felvonás után kb.

8.25: Külügyl. nyugedóra.

Délibáb

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Weidinger Ede szalózenekara játszik.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Kiss Lajos cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.15: Szórakoztató hanglemezek.

1. Kálmán: Csárdáskirálynő, foxegyveleg (szimfonikus jazzzenekar); 2. Bianco: Nocturne, tangódal (Eduardo Bianco tangózenekara); 3. Sommerfeld xilofonon); 4. Ráday (Walter Sommerfeld xilofonon); 5. Kedvelt dalok, keringő (Rózsa Annie); 6. Zerinváry egyveleg (Palladiumzenekar); 7. Zerinváry Andor: Imádlak én (Illiczky verse), tangó (Fekete Pál); 8. E. Fischer: A megkerült zongora, gyorsfox (két zongorán Hans Bund és Georg Hantzschel); 9. Sándor Jenő: Nem igaz, hogy szeretem (Török verse), angol keringő (Kardos énekegyüttes); 10. Egyveleg Fall műveiből (Dostal összeállítása (Marek Weber zenekara).

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A tabajdi gatyás költő.”

Mészöly Gedeon dr előadása.

8.55: Sárközi Gyula cigányzenekara muzsikál.

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Olasz festők, akik másként látják a világot.” Tóth Ervin dr előadása.

11.20: A Vakok Királydíjas Homérosz énekkarának hanglemezei.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek.

3.50: Rigó Rezső és Szilárdi László klarinét-cimbalom műsora.

4.15—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15: A Lyra Koszorús Dalkör műsora. Vezényel Stefancsik Tibor.

Kb. 6.45—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzeken, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Kedves időtöltés és hasznosító foglalkozás hölgyek számára, ha szabad idejükben gomblyukrózsákat, zsebkés-, szemüvegtok és retikülbe való egyéb bőrtárgyakat készítenek könyvkötésnél visszamaradt bőrhulladékából. 1 kg ára 96 fillér. Az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentve küldjük. Megrendelhető Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12.

Tóth Gabriella
12.55 (Rosbaud felv.)

ötven évvel ezelőtt."

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó, Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Szudy Nándorné zongorázik,

1. Scarlatti: d-moll és E-dur szonáta; 2. Chopin: a) C-dur tanulmány; b) Viharetűd; 3. Liszt: a) Egloga; b) Vízjáték; 4. Strauss—Dohnányi: Kincs-kerítő.

12.40: Hírek.

12.55: Tóth Gabriella énekel zongorakísérettel.

1. Liszt: Loreley; 2. Tarnay: Hayd; 3. a) Lavotta: Valahol messze; b) Kurucz: Ha elér hozzád; 4. Pető: Tavasz az életem.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Illiczky László szalózenekara.

1. Fehér István: Induló a „Bombaüzlet” c. vígjátékból; 2. Lincke: Nakiri lakodalma, nyitány; 3. Illiczky—Vértes: Részletek a „Divat és szerelem” c. operettből; 4. Beck: Miklós: Két dal; 5. Zakál Dénes: Északi népdal; 6. Lehár: Paacsirta, egyveleg; 7. Szucsich: Magyar szerenád; 8. Ritter: Hegedűpolka.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyaüzenetek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszin hallgatónak.

Dankulíncez Jenő ruszin népdalokat énekel zongorakísérettel. — Peredacsza dlya podkarpatszkich ruszinov. Jevgenij Dankulíncez iszpolnit piszni podkarpatszkich ruszinov v szoprovozsdeniji rojalja.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Vidák József elgányzenekara.

6.00: „Útazás az Óceánon háborús időben.” Máthé Elek dr előadása.

6.25: A rádó szalózenekara.

1. Strauss Oszkár: Varázskeringő, nyitány; 2. Stolz Róbert: Búcsú a szerelemtől, dal; 3. Gebhardt Rio: Egzotikus bölcsődal; 4. Lehár: Giuditta, keringőegyveleg; 5. Grieg: A tavaszhoz, dal; 6. Szűcs János: a) Ivonne tánca; b) Tangószerenád; 7. Niemann: Modern táncszvit; 8. Gebhardt Rio: Kastély az Adrián, egyveleg. Hangfelvétel.

Közben

7.15: Hírek.

7.40: „Híres gorombaságok.”

Irta Ráth-Végh István. (Felolvasás.)

Csütörtök

JULIUS 25

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek.

10.00: Hírek.

10.20: Móriéz Pál elbeszéléseiből.

10.45: „Igazságszolgáltatás Texasban

8.10: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Polgár Tibor. Közreműködik Marjay Erzsébet és Nagypál László, az Operaház tagja. 1. Laurisín Miklós: Ludas Matyi, szvit; 2. Poldini: Farsangi lakodalom; a) Kálmán diák dala (Nagypál); b) Asztali zene; 3. Farkas Ferenc: Capriccio al Hungerese; 4. a) Zakál Dénes: Fellobban a láng; b) Strauss János: Denevér, csárdás (Marjay); 5. Beliczay Gyula: Magyar Scherzo (hangszerelte Szervánszky Endre); 6. a) Erkel: Ária a „Bánk bán”-ból; b) Dohnányi: Talabér dala a „Vajda tornya” című dalműből; 7. Székely Imre: XIV. magyar ábránd (hangszerelte Losonczy Dezső); 8. Szabados Béla: Letéptem a legszebb rózsát (Marjay); 9. Growald Ernő: Falusi tájak; 10. Lehár: Cigányünnep.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Pertlis Jenő elgányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Táncelemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.45: Filmdalok és jazz-számok hanglemezeiről.

6.50—7.15: „A turulmadár.”

Irta: Vönöczky Schenk Jakab dr. (Felolvasás.)

7.40: Liszt: Tasso, szimfónikus költemény (Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Ferencsik János). Hanglemez.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Táncelemezek.

8.50: „A magyar színészet nevezetes évfordulól.”

A régi idők krónikásának előadása.

9.10: Weixelgärtner Egon zongorázik.

1. Dohnányi: a) fisz-moll rapszódia; b) a-moll capriccio; 2. Bartók: Három rondo; 3. Liszt: VI. rapszódia.

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatónak: „Mikszáth Kálmán, a szlovákok barátja”. Kotoes János előadása.

11.20: Szlovák népdalok és csárdások. (Hanglemezek.)

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: „Fiatal lányok.” Semetkay József előadása. A verseket Kenéz Lilla adja elő.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Délibáb

Varga Imre
(Elit felv.)

Péntek

JULIUS 26

BUDAPEST I.

6.40 : Ébredőtű. Torna.

7.00 : Hírek. Közlemények. Étrend. Hang-
lemezek.

1. Figedy Sándor :
Toldi induló (Mária
Terézia 1. honvédszolgá-
logezred zenekara, vez. Figedy
Sándor); 2. Ziehrer : Éjszakázók, keringő
(bécsei Bohém-zenekar); 3. Fahrbach : Búcsú-
induló (Mária Terézia 1. honvédszolgálogezred
zenekara, vez. Figedy Sándor); 4. Silva : Lo-
renzo induló (fúvószenekar); 5. a) Kossuth
Lajos azt üzenté; b) Csínom Palkó; c) Édes-
anyám ha bejön Egerbe; 6. Jaj de jó a huszár-
nak, katonanóták (énekli a Honvéd Cserkész-
madár, induló (Mária Terézia 1. honvédszolgá-
logezred zenekara, vezényel Figedy Sándor).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Gyermeknevelés.”

Román Istvánné ruszinnyelvű előadása.
Margareta Románova : „Vaszpétánije gyitej.”
Doklad.

10.45 : „Mit, mennyit és mikor együtt?”

Irta Barabás Zoltán dr egyetem magántanár.
Felolvasás.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10 : A rádió szalózenekara.

1. Millöcker : A koldusdiák, nyitány; 2. Rész-
letek Strauss János műveiből (Korngold
feldolg.); 3. Zander : Az aranyhegedű (hegedű-
szóló : Budaházy Fehér Miklós); 4. E. Wilcken :
Romantikus szerenád; 5. Zeller : Mada-
rász, egyveleg; 6. Strauss József : Aquarellek,
keringő; 7. Pécsi József : Szervusz, induló.
Hangfelvétel.

Közben

12.40 : Hírek.

1.20 : Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Rendőrszenekar.

Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Sándor Jenő :
Palotás és friss; 2. Conradi : Offenbachiana,
egyveleg; 3. Seregi Artúr : Ünnepegy Jávában;
4. Kerner Jenő : Csárdajelenet; 5. Chován :
Magyar alföldi képek; 6. Szöllőssy Ferenc :
Eliássy-induló.

2.30 : Hírek.

2.45 : Műsorismertetés.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „Ki volt Orbán Balázs?”

Irta Bánya János. Felolvasás.

4.45 : Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15 : Sztrányl János zongorázik.

1. Dohnányi : fisz-moll rapszódia; 2. Kodály :
Két kis zongoradarab; 3. Bartók : Tizenöt
magyar parasztdal; 4. Bartók : Allegro
barbaro.

Délibáb

5.45 : „Egy bábjátékos emlékel.”

Irta Blattner Géza. Hanglemezekkel.

6.15 : Az „Aranyhegedű pályázat” hatodik
hangversenye.

Összeállította Vundele Ferenc, Székesfehérvár,
Deák Ferenc u. 19. A 15. honvédszenekar
játsszik. Vezényel Seregi Artúr. 1. Kéler Béla :
Rákóczi-nyitány; 2. Fricsay Richárd : Ma-
gyar mezei virágok, egyveleg; 3. gróf Andrássy
Tivadarné : Krasznahorka büszke vára (tárog-
gatószóló); 4. Farkas Imre : Részletek a
„Nótás kapitány” c. operettből; 5. Borsay :
Ábránd; 6. Bachó István : A 15. honvédszolgá-
logezred diszindulója.

Közben

6.40 : Sportközlemények.

7.15 : Hírek.

7.25 : Varga Imre magyar nótákat énekel, kíséri
Kurina Siml elgányzenekara.

Dalok. Thegze-Gerber : Népem, népem (Thury
verse); Szaucsek István : Amikor majd
(Széchenyi Mária verse); Csárdás kis kalapot
(Széchenyi Mária verse); Szávozod Richárd : Rózsa-
bimbó (Marczali verse); Morvay : Valahol egy
kis faluban (Dulácska Geyzáné verse); nép-
dalok : Bujdosik a kedves rózsám; De szeret-
nék rámás csizmát viselni; Zakál Dénes :
En gyönyörűségem (Marczali verse); Dajka
László : Ígyál, pajtás (Ludvig verse); Túl
a Tiszán, népdal.

8.10 : „Haydn Magyarországon.”

Előadás hanglemezekkel.

9.40 : Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és
ruszin nyelven.

10.10 : Magyar tánelemezek.

11.00 : Hírek német, olasz, angol és franciá
nyelven.

11.20 : Farkas Béla elgányzenekara muzsikál.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

7.30 : „A tudomány műhelyéből.”
Felolvasás.

8.00 : Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25 : A Rajkózenekar muzsikál.

9.30 : Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00 : Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)

11.05 : „Balassa Bálint.” Bajkó Iona előadása.

11.20 : Hanglemezek.

11.40 : Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-
ismertetés.

12—3.25 : Azonos Budapest I. műsorával.

3.25 : „Annabál.” Hanglemezek. Összeállította és
a verses összekötő szöveget írta Fiedler Jó-
zsef báró.

4.15—éjjel 12.15 : Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo-
cikluson, 32.88 méteren. Középeurópai időszámítá-
s szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Balogh Klári
8.15

(Horace Benedict de Soussure.) Irta Matolay Tibor. Felolvasás.

10.45: „Mit nézzünk meg?“
A magyar ékköves és pecsétgyűrűket a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti Pásztory Balázsné. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Suki Tóni cigányzenekara.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szórakoztató hanglemezek.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Csengery Ilona meséi.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Rádióposta.

5.45: Heinemann Sándor jazz-zenekara.

Közben

6.10: „A kinstári antimonbányászat Csucsomban.“

Pantó Dezső m. kir. főbányatanácsos iparügyi előadása.

6.45: Közvetítés az orosházi aprójszág tartásáról.

„Magyar hétköznapok: Orosházi piac.“ Beszél Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

7.15: Hírek.

7.25: Farkas Jenő cigányzenekara.

8.15: „Az ismeretlen ellenfél.“

Hangjáték három részben. Irta Moly Tamás.

Rendező Csanády György. Személyek: Henry Ward — Vándory Gusztáv; Frank Currier — Ungváry László; Lilian Farrel — Balogh Klári; Gifford — Szilassy Gyula; Pincér — Sugár Lajos; Az idegen — Harasztos Gusztáv; Sir Michael — Hajagos Károly.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Szalonötös.

Közreműködik Giuseppe Moretti (ének). Olasz művek. 1. Bece: Kis előjáték; 2. Rucione: Mai piu, slowfox (Moretti); 3. d'Ambrosio: Nápolyi szerenád; 4. Lazzaro: Chitarra Romana — tangószereenád (Moretti); 5. Ranzato: Cigánytanyán; 6. Mascheroni: Pago io — foxtrott (Moretti); 7. Ponchielli: Órák tánca (balettzene); 8. Vasin: Izabella — keringő (Moretti); 9. Billi: Ördögyszerenád; 10. Pierlas: Colombella. Tarantella (Moretti); 11. Drigo: Galopp.

Szombat

JULIUS 27

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.

7.00: Hírek. Közlemények. Étrend. Hanglemezek.

10.00: Hírek.

10.20: „Kétszáz évvel ezelőtt született az első alpesi hegymászó.“

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: „Táncoljunk.“ Hanglemez-műsor.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.25—7.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemezek.

I. rész: Művészlemezek. Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra (zongora: a szerző, a londoni szimfonikusokat Collingwood vezényli); 2. Sztravinszkij: A nász; A hajfűrt; A völgyény otthona; A menyasszony távozása; A nász-lakoma (ének: Kate Winter, Linda Seymour, Parry Jones, Roy Henderson, énekkar és zenekar, vez. Sztravinszkij). II. rész: Szórakoztató lemezek. 3. Dankó Pista—Figedy: Dankó csárdás (Mária Terézia 1. honvéddalozegred zenekara, vez. Figedy Sándor); 4. Nagypál Béla: Kislány, hallod a muzsikát (Kulinyi verse, Cseleányi József); 5. Winternitz: Marionettek tánca (hegedű: Fritz Kreisler); 6. Márkus Alfréd: Szívem ég (Kellér verse), dal (Neményi Lili); 7. Szeiczinszki: Bécs álmaim városa, dal (Polidór szalonzenekar); 8. Kóla József: Jó estét, tangó (Erdődy verse, Kalmár Pál); 9. Pécsi József: A boszporusi órség (Radiola koncertzenekar); 10. Neuhardt: Egri induló (Hunyadi János 9. honvéddalozegred zenekara, vez. Fricsay Ferenc).

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Hazai földrajzi népregék.“ Cseh Mária előadása.

11.20: Szórakoztató hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A szlovák ifjúságnak. Pásztor János dr. előadása.

3.45: Ambrózy Béla zongorázik.

4.15—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.

5.45: „Nyári séta a Bankón.“ A közvetítést Kenéz Lilla és Schalkházy Lipót vezeti.

Kb. 6.25—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.

7.25—7.55: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

Kb. 7.55—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívfőjeles adóállomáson, 9.125 kiloelektron, 32.88 méteren, Középeurópai Időszámítás szerint éjjel 12—1.20-ig és 1.30—3 óráig.

Strandvilág

Erdélyi Mici

Túray Ida

Németh Romola

(Bojár felvétele)

Parragh Éva és Vereczkey Zoltán

francia

a mező-
ek szlo-

ltozatok
a lon-
nyli); 2.
ölegény
A nász-
eymour,
és zene-
akoztató
ó csár-
ed zene-
ál Béla:
se, Cse-
k tánca
Alfréd:
yi Lili);
dal (Po-
ló estét,
9, Pécsi
koncert-
Hunyadi
a, vez.

isorával.

h Mária

műsor-

dr elő-

st Kenéz

orával.

m mező-

st II.-ről.

I. mű-

R

25 kll-

dőszám-

-3 óráig.

libák

Kerepesi Tivadar, az ábrándos magánzó, aki oly sokat utazgatott és sétált e földön, aki szelíd nyugalommal szemlélgette vágyainak és reményeinek esendes elfolyását és zúgolódás nélkül tudott csalódni egy emberöltőn át, — Kerepesi úr egy tavaszvégi estén ismét mesélt nekünk. A „Régi Jó Világ”-hoz címzett budai vendéglő fehér falai között, meghitt baráti körben.

— Mindig a gyöngyvirág volt az én virágom — mondta. — Az volt az életem legforróbb terve, hogy ha lesz egy asszonyom, mindennap tűzők a hajába egy szálát ebből a virágból, a tavaszi öröm fehér mosolyából. E földön én vagyok az örök ősz bolyongó lelke, végtelen lemondásaim esendjében mégis a legszentebb reménnyel tápláltam ezt az én egyetlen, drága tervemet. És kerestem, kerestem a nőt, lomha és ideges esztendők gyötrelmeiben, kerestem Budán és Pesten, boldog nyaralótelepeken és a nagyvilág bánatos külvárosaiban, társaságok fényében és a Hortobágyon, kerestem Nápolyban, Velencében, szentpétervári bálokon, montecarlói játéktermekben — és végre megtaláltam Párizsban... néhány percre, hogy aztán örökre elveszítem... Csak néhány percig tartott az egész nagy megtalált boldogság, pedig akkor még fiatal voltam.

Nagyot sóhajtott, úgy folytatta:

— Amikor még pénzem volt, gyönyörű hónapokat étem el minden téből Párizsban. A Rivoli ucca ékszeres boltjaiban, az Operában, a boulevardokon és a nevezetes szalonnokban, mindennél az egyetlen nő nyomait szimatoltam, hü kopója vágyamnak... Ott ültem egy estén egy nagy koncertteremben, jóbarátommal, a piktorral. Valami olasz nő énekelt, azt hallgattuk, amikor két nő jött halkan s az előttünk való székekbe ült le. Csak a színpadon volt világosság, de engem a nézőtér homályában meg nem magyarázható remegés fogott el s mikor néhány perc múlva kigyúltak a nézőtér csillárai, az örömnem rázuhanó súlyától szinte rémülten láttam, hogy előttem ül a nő, akit oly búsult akarattal kerestem, fehér gyöngyvirággal, hosszú, hosszú éveken át. Ahogy a válla, nyaka és feje kiemelkedett a szék sötét bár-

CIMSZERZŐK

jelentkezzenek egy rendkívül elterjedt és minden házban nélkülözhetetlen cikk Budapesten és vidéken való eladására. Ugyiszólván biztos vevőkhöz lesznek küldve. A tanulási idő alatt napidíjat kap. Ha szorgalommal van megáldva, hosszú időre biztosítja magának a rendes polgári megélhetést. Az ajánlkozó lehet nő is. Ajánlatokat e lap kiadóhivatala továbbít eddigi foglalkozás, kor és vallás megjelölésével „Szívesen dolgozom” jelige alatt.

sonyából, ahogy két válla nagylányos epekedéssel hullámozott távoli álmok felé, ahogy kékes fényben ragyogó hajzata szinte szét-pattantotta az aranycsatokat, — ahogy előttem volt ez a régvárt s mégis oly váratlan édes női pompa: barátaim, fehér gyöngyvirággal nyúltam, a következő pillanat lázában hajába tűztem azt a néhány szál virágot!...

Láttam finom kezét, amint rémülten nyúlt a virághoz. Láttam ijedten rámsodálkozó arcát. Szememben megdöbbszentetett kérdés, szája szélén a tehetetlen és vadoló remegést láttam. Talán meg akartam mozdulni, talán szólni is akartam már, de a piktor elémvágtott úri és hideg szavakkal, beszélt valamit a nőknek. Ezek már mindketten néztek engem, az idősebb ideges szigorúsággal, a másik meg, az egyetlen, a drága, néma csodálkozással... Gyötrelmeimben megszólaltam, a piktorhoz, magyarul:

— Én, én szólni akarok, könyörögni akarok...

De akkor a nagy, szigorú asszony, a lány anyja, megszólalt — szintén magyarul... és kegyetlenül gúnyos mosollyal:

— Úgy? Magyarok? Mingyárt gondolhatam volna!...

És elfordult hideg, elutasító göggel.

A piktor még dadogott, — talán védekezett is, de én azt már nem hallottam. És nem tudtam szólni sem. Ott égett a szemem a lány forróságba borult arcán és haján. Kezében ott reszketett a gyöngyvirág, amit kivett a hajából, az én virágom. Szemünk ijedt tekintete még összecsapott, összeharászott a pillanat rejtelmében, — de akkor a barátom megfogta a karomat és elvezetett, kifelé a tündöklő teremből. Mentem a piktor mellett, erőltetlően, megverten egy balgaságos, végzetes találkozás erejétől. Csak visszapillantottam még egyszer a fejek fölött a lányra, fehér arcára s hajának csillámló kékjére, — azután elkábultva veszem bele az éjszakába...

Tavasz volt, amikor visszatértem Budapestre, hogy itt tovább loholjak félbolond módjára színházakba, társaságokba, mit tudom én, hova, mindenfelé, ahol úrinő megfordulhat. Éveken át!... Már szürkült a hajam, békét, nyugalmat kívántam már, utáltam otthontalan otthonomat, talán már a tiszta, fehér borosasztalt is utáltam, — mégis ájulhatta ittam magam minden éjszakán, mert e boros szédületekben úgy láttam azt a leányt, mint akkor ott Párizsban, arcát, haját, kezét... Így mélyültek arcomba ezek a sötét borbarázdák.

Tizenkét évvel ezelőtt unalmas, forró nyárban a Balaton mellett kószáltam. Kúsza, csavargóútam ismeretségbe terelt egy furcsa öreg gróffal. Sok pezsgőt ittam vele a legcsöndesebb fürdőhelyen az új és unalmas szálló kertjében s esendben, lustán beszélgettünk a világról, Párizsról, Nápolyról...

Déliab

Meghívott m...
van közel a...
nem oda. Ig...
nagy, árny...
szobraival, s...
és mozdulatl...
vös étkezote...
szárnyasajtó...
nek tetsző s...
terem felém...
ban két nagy...
lan odatéve...
ültünk, nézt...
végső terem...
és halkan, e...
— Ott a l...
nak a naps...
jeleségem a...
— Igen? ...
— Ott. ...
festette, ali...
látszik, erre...
két, mert a...
Felkeltünk...
termeken, a...
— Szegér...
az öregúr...
elé értünk

N
FÖLDE
HAL
MA
UC

Földes
A halás...
uc...
Ezzel a rep...
te meg az...
zetközi...
nagy díj...
dal, egész...
ben 3 pe...
helyett 2...
Meg...
peng...
Ezeket...
dők. A...
Budap...
lérral...
akkor

Déliab

Meghívott magához. Régi, szép kastélya ott van közel a fürdőhöz. Sugaras délben menem oda. Igen regényes hely az a kastély, nagy, árnyas termek vannak benne, ősök szobraival, sötét arcképekkel, fegyverekkel és mozdulatlan faliszőnyegekkel. Ültünk a hűvös étkezőteremben s a velem szemben nyílt szárnyasajtó mögött néma termek végtelennek tetsző sora sötétlett. Messze, a legvégső terem felémmeredő falán a beomló napsugárban két nagy kép ragyogott. Nézésem untan odatévedt a homályból, ahol csendben ültünk, néztem a távoli fényességbe, mely a végső teremben rezgett. A gróf is aranzett és halkan, egyszerűen mondta:

— Ott a legvégső szobában, ahol beragyog-nak a napsugarak, ott van a szegény kis feleségem arcképe.

— Igen? Ott a napfényben?
— Ott. Gyönyörű kép... A piktor, aki festette, alighanem szerelmes volt belé. Úgy látszik, erre a képre festette rá az egész lelkét, mert azóta se hallottam róla.

Felkeltünk és lassan haladtunk keresztül a termeken, a napsugaras szobába.

— Szegény kis feleségem! — sóhajtott még az öregúr és tétován gondolt rá, míg a kép elé értünk és felnéztünk.

Megrendültem és megtántorodtam. Reszketve fordultam a vén ember felé, aki áhítattal nézett fel a képre...

Barátaim, — őt láttam ott, ő volt, a leány a multból, Párizsból, a drága, egyetlen nő, — ő volt a képen, fehér arca, kékesfényű haja — és a hajában odafestve három szál fehér gyöngyvirág, az én virágszálaim, amiket akkor ott Párizsban a hangversenyszálaban beletűztem a hajába!

A gróf pedig csak beszélt:

— Hát igen, ő volt a feleségem. Mindig gyöngyvirág kellett neki a hajába... De meghalt szegény, fiatalon... Úgy-e, szép gyermek volt? Úgy-e, finom volt? Az volt bizony, finom, fehér.

... Kerepesi Tivadar halvány mosollyal nézett körül rajtunk, mikor befejezte az elbeszélését. Lehajtott fejjel, csöndben nyúltunk poharunkhoz. A „Régi Jó Világ”-hoz címzett budai vendéglő kertje fölött átsóhajtott egy álmából serkent szellő. A gyöngyvirágos hölgy lelke suhant el fölöttünk.

Nem szabadhat el senki a mai élet kínzó kérdései elől. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

NAGY ÁRLESZÁLLÍTÁS

FÖLDES JOLÁN

A
HALÁSZÓ
MACSKA
UCCÁJA

Földes Jolán:

A halászó macska uccája.

Ezzel a regénnyel nyerte meg az írónő a nemzetközi pályázatnak nagy díját. 248 oldal, egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

FÖLDI MIHÁLY

A MINISZTER

Földi Mihály:

A miniszter.

E regény megjelenésének idejében a legnagyobb irodalmi siker volt a magyar könyvpiacra, ára egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

HUNYADY SÁNDOR

NEMES FÉM

Hunyady Sándor:
Nemes fém.

A nemes fém: Matild, a pénzfejedelem leánya, aki beugrik a színésztruppba és rövid idő alatt világhíresség lesz. Ára egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

KÁDÁR ENDRE

BALALAJKA

Kádár: Balalajka.

A balalajka halk pengése szövi át ezt a regényt, mely mellett mély emberi dráma kíséri két ember szerelmi harcát. Ára egészvázson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az árak bérmentes küldéssel értendők. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvétellel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekkzámlánk száma: 9244.

Sonja Henie (Fox foto)

Minden nőnek tudnia kell, hogy a nyak — különösen karcsúbb, vékonyabb nőknél — a test legsoványabb része. Bőre alatt alig van valami zsírréteg. Ha tehát a ruhák és időjárás okozta viszontagságok mellett ezt a kevés zsírral táplált bőrt még nem is gondozzuk kellőképpen, meg van a magyarázata, hogy annyi fiatal és fiatalos nőnek miért hervadt a nyaka.

Pedig az egész ápoláshoz naponta nem kell több, mint egyetlen perc... Mosakodás vagy fürdés után vegyünk tenyerünkre valami jó tápláló krémből egy mogyorónyt, kenjük el rajta és a két krémes tenyérrel gyengéden simogassuk körül a nyakat. Letörölni nem kell, mert a bőr nagyon hamar beissza.

A váll és a hátfőforma hibáin, ha azok túl-kövérek, masszázssal, tornával, helyi fagyasztással nagyon szépen lehet segíteni. A túlsóványosság korrigálása már nehezebb, de orvos által előírt hőkezeléssel és gyógy-masszázsral ez is sikeresen megoldható.

A váll és a hát bőrének ápolása — mert kivéve az ünnepélyes alkalmakat, azok állandóan fedettek, így a ruha és az időjárás

EGÉSZSÉG ÉS SZÉPSÉG

Jó néhány esztendő óta, amióta a csukott esti ruhák divatosak, a nők nagyon keveset és ritkán foglalkoznak a dekoltázssal, illetőleg a dekoltázs egészségének és szépségének ápolásával. Ez ilyenkor a strandokon látszik igazán, ahol az egész télen fedett vállakról lekerül a ruha és ahol a nemtörődésnek bizony nagyon sok nyoma látszik.

A szép dekoltázshoz négy dolog tartozik. A nyak, a váll, a hát és a mell. Sajnos, a leg-ritkább dolog, hogy ennek a négy testrésznek formája, színe, bőrének finomsága egyformán tökéletes. Pedig... szépségük nagyon nagy mértékben hozzájárul a nő szépségének emeléséhez.

A nyak formáján ha az túlrövid vagy vastag, *sajnos, nem lehet változtatni.* Ha azonban formája szép, szépsége megfelelő ápolással, tornával késő korig megőrizhető.

A nyak bőre — mert csak a legkevésbé nő ápolja arcával együtt a nyakát is — sokkal több időjárásbeli és egyéb viszontagságnak van kitéve, mint az arcé. A kabátok, ruhák nyaka, a prémekek, a nap, a szél érdessé teszi és éppen mert semmi gondozást sem kap, nagyon hamar megráncosodik, megöregszik... Pedig ennek nem volna szabad megtörténnie.

Florence Rice
(Metro—Goldwyn—Mayer felv.)

nem rontja őket — nagyon egyszerű... Nem kell hozzá egyéb, mint napi langyos fürdő vagy lemosás, természetesen mindig szappannal, dörzskestyűvel, gumi vagy egyéb kefével, gondos leöblítéssel

A keféstől vagy egyéb ilyen erőmívű beavatkozástól a legtöbb nő irtózik... Azt mondja, rontja a bőrt. És félórát áztatja magát a fürdővízben, rak bele különféle sókat és illatos tablettákat, — mindent természetesen azért, hogy bőre finomságát emelje — de a leghatásosabb módot, az alapos ledörzsölést elmulasztja. Ezzel együtt azután lemond arról is, hogy bőre tartós egészségéről és szépségéről gondoskodjon.

Mert a dörzsölés az egyetlen módja annak, hogy a test pórusaiban lerakódott piszkot eltávolíthassuk. Azonkívül, különösen a sokat ülőknek vagy zárt helyen tartóz-

kodóknak ez adja meg a lehetőséget a vérkeringés felfrissítésére és ezzel a bőr alapos táplálására.

Ha az ilyen alapos ledörzsölés után langyos vagy hideg tust is veszünk, bőrünk tökéletesen tiszta lett és ha a leszárítás végeztével hetenként egyszer még valami bőrtápláló kenőccsel vagy citromos glicerinnel is bekenjük, mindent megtettünk bőrünk egészségben és frissességben tartására.

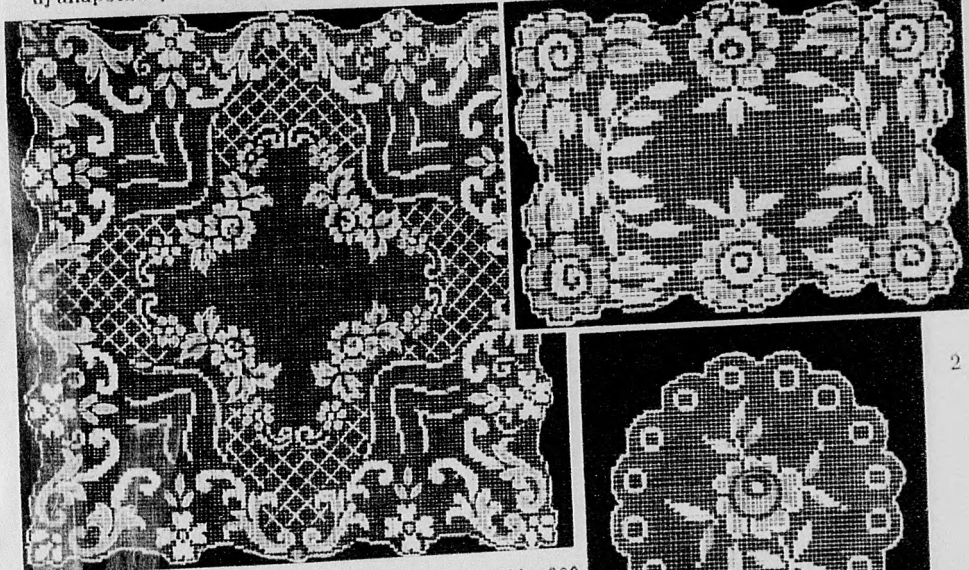
Bozzay Margit.

Vagyonok keletkeztek már bélyeggyűjtésből. Vásárolja meg az új, bővített kiadású Tolnai Bélyegalbumot több mint 3000 bélyeghellyel. Ára kemény kötésben 96 fillér. Az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentve küldi Tolnai Világlapja könyvesboltja, Budapest, VII, Dohány uca 12 sz. Utánvétellel való küldés 75 fillérrel drágább.

Mutatvány a PÁRISI DIVAT kézimunkarajzaiból

Az itt bemutatott kézimunkák rajzolt a PÁRISI DIVAT kiadóhivatala szállítja. A kiadóhivatal Budapest, VII, Dohány uca 12 sz. alatt van. Mutatványszámot 20 fillér beküldése ellenében készséggel küld a kiadóhivatal. A Párisi Divat minden száma százakra menő kézimunka és divatképet közöl. Egyes szám ára 60 fillér, kapható minden dohánytűszedében és újságárúsnál.

A Párisi Divat előfizetési ára egy negyedévre 1 pengő 80 fillér, ha féláron kívánja megrendelni, tisztán új állapotban, 10 nappal a megjelenés utáni küldéssel, úgy az előfizetési díj ¼ évre 96 fillér.

1. sz. Elegans tervezésű rózsamintás díszterítő 200×200 kockából. Mérete 7 mm-es kockával dolgozva 140×140 cm. Leszámolható minta rendeléssz. 1235, ára bérmentve 96 fillér.
2. sz. Rózsamintás terítő, filével, horgolással. 99×80 kockából. Alaphoz 20-as Irlandi Tanagrát, a töméshez 8-as gyöngyfonalat használunk, így kb. 40×50 cm nagyságú terítőt kapunk. Leszámolható minta rsz. 1208, ára bérmentve 68 fillér.

3. sz. Kerek díszterítő rózsával, 57×57 kockából. 60-as Irlandi Tanagra alapon dolgozzuk. Leszámolható minta rendelésszáma 1240, ára bérmentve 68 fillér.

Fenti árak csak az összeg előzetes beküldése mellett érvényesek, mert az utánvételes küldés 75 fillérrel drágább. Kérjük, rendelésnél okvetlen hivatkozzék erre a hirdetésre.

Délibáb

A BOLDOGTALAN NYERTES

IRTA: IFJ. THURY ZOLTÁN

Ujpesten rendeltek ki valamelyik délután egy régi, derek ismerősöm, aki különben géplakatos és különös mód kérte a telefonba:

— Hozzon magával fekete keménykalapot az úr leendőntül...

A fekete kívánmányt nem tudtam teljesíteni, egyszerűen, mert nincs fekete keménykalapom. Leiküremetthurdalások gyötörték tenet a villamoson, kifelé utaztamban, amikor csopán az egyszerű, barna sportkalapot szorongattam kezemben. Megérkezésemkor mégis három zsebbedugottkézü úriember irányozta lelem lépteit.

— Megbízható? — volt első kérdésük a kalapra célözva a bemutatkozás számukra láthatóan kellemetlen szertartása után, melynek során kiderült, hogy Takács Tibor, a régi lakatos ismerős Orova Bertalammal és Horovitz Odónnal ismertetett össze.

Megnyuztattam a társaságot, hogy fejfedőm minden szempontból megbízható, ámbár meglehetősen régi, kiszolgált jószág és fogalmam sincs, miéle megpróbáltatások várnak rá itt, Ujpesten. Általában, felkértem őket, közöljék velem, miről van szó. Miért hívtak ki, rablásról, betörésről, táncdal egybekötött kerti mulatságról, kasszafürásról, eljegyzésről akarnak-e csevegni, vagy az új amerikai sztárokról. Esetleg netán csak kíváncsiak rám egyszerűen, érdeklődést mutatnak a hajam színe és anyajegyeim iránt? Mert akkor jó, eleget láttak. Bármennyire is sokat hangoztatott, mégis szabadon megemlítenem: az idő pénz és én ajánlom magamat...

— Nem lesz semmi baj — nyugtatott meg végre egyikük, akit társai Döncinek szólítottak, — a kalap sorsoláshoz kell és fontos, hogy ne legyen előre „kikészítve”. Még várunk valakit, talán addig elmondom az egész heccet, meg azt is, miért kellett ide az úr... Hát kérem, mi körülbelül egy évvel ezelőtt összeálltunk öten és elhatároztuk: minden héten mindegyikünk befizet egy pengőt a béréből a felállítandó közös spórbá. És amikor a pénz kiteszi a száaszt, kisorsoljuk. A nyertesnek azonban tizenkét óra alatt el kell költenie a dohányt az utolsó vasig, de csak szórakozásra. Olyat, ami maradandó nem vehet, mert akkor fogalma sem lenne arról, hogy élék világukat a gazdag pasasok. Másnak sem fizethet semmit, ezt is belevettük az alapszabályokba, mert úgy nem kunszt... Sok nehézség volt, aki a pénzt őrizte, a Gerlőczy, egyszer megfújta a kasszát. Mire elcsíptük az ipsét, két pengőt megzenésített. Rőgtön kirúgtuk a brancsból, meg mást is csináltunk vele, úgy, hogy ráfizette szegény az orvosnál, amit tőlünk megfogott. Azóta el is költözött a környékről. Elég az hozzá, most mégis együtt a pénz és végre megmértóztatott érkezni a negyedik cimborának, a Pretzlernek is...

Az utóbbi félmondatot gúnyosan mondta,

olyan „ki korán kel, aranyat lel” hangsúllyal, de a késlekedő egyáltalán nem fogta fel a dolog értelmét.

— A Jenő — tette hozzá vezetéknevéhez kiegészítőleg és vizes hajában gyorsan még egyszer végigrántotta a kis vörös fésűt, mely barátjait szánva a fekete szálak között, de hátul mégis csak égnek kakaskodott egy pár rakoncátlanok.

Dönci egyiornra nagyságú papírlapokat szedett elő és mialatt a többiek árgusszemekkel lesték minden mozdulatát, felírta rájuk a négy nevet, kívül-belül alaposan megvizsgálta a kalapot és beleszórta az összehajtogatott cédlákat. Behúnyt szemmel nekem kellett kiemelnem egyet, mint minden gyanun felülállónak, no, meg így ők — nyugodtan figyelhették egymást.

Izgatottan kapták ki kezemből a papírdarabkát, Dönci bontotta fel, izgalomtól remegő ujjakkal.

— Orova — olvasta hangosan és mind a nyertesre bámultak, aki cigányképe ellenére is olyan lett hirtelen, mint a fal. Kis híjján összesett az örömtől. Arra ocsudtunk fel nagynehezen, hogy a keménykötésű, zömök Dönci hátraarcot csinált és döngő léptekkel távozott.

— Na, szevasztok, átnézek a Szűnyogra.

— Zabos, mert az ő tippje volt a sorsolás és mégis más szórja el a pénzt... — világoztott fel Jenci, majd jóindulatúan Orovához fordult:

— Gyere, ne állj ilyen melán. Amit a Pretzler egyszer megígért, az rendben van... Az öreg benne van mindenben, a ruha kész.

Jenci ugyanis szabóság és a mesternél kipanamázott egy kölesönruhát fél napra, a győztes számára. Orova Bercit öt perc alatt átöltöztették és a ruhával együtt belülről is teljesen kicseréltődött. Hidalgói keccsel páváskodott előttünk a kétsoros zakóban, melynek ugyan kissé lötyögött a nadrágja, de hát „kicsire nem nézünk”.

— Jól felszíjjaztam a hóna alá — jelezte Pretzler és kidülledt szemekkel bámulta, mint nyugtja át ünnepélyes mozdulatokkal a vadonatúj százashankót Takács géplakatos, a jelenlegi pénztáros:

— Tessék. Másfél órát mászkáltam tegnap, míg ilyen ropogósra akadtam.

A nyertes felcsillanó szemmel nyúlt a pénzért, gondosan zsebbedugta.

— Hol egy trafik? — érdeklődött hányavetien.

A többiek irigykedve szolgálatakkészséggel igazították útba. Egy doboz Memphist és két darlingot vásárolt. Orrán-száján fújta a füstöt, látszott: legszívesebben két cigarettára gyujtana rá. A másik kettő sóvárogva leste minden mozdulatát.

— A vége a tiétek, de kínálni nem kínálhatok senkit, az alapszabályok tiltják — jegezte meg Orova sajnálkozva.

A BOLDOGTALAN NYERTES

IRTA: IFJ. THURY ZOLTÁN

Ujpestre rendelt ki valamelyik délután egy régi, derék ismerősöm, aki különben géplakatos és különös mód kérte a telefonba:

— Hozzon magával fekete keménykalapot az úr feltétlenül!...

A furcsa kívánságot nem tudtam teljesíteni, egyszerűen, mert nincs fekete keménykalapom. Lelkiismeretfurdalások gyötörték tehát a villamoson, kifelé utaztamban, amikor csupán az egyszerű, barna sportkalapot szorongattam kezemben. Megérkezésemtől mégis három zsebbedugottkezü úriember irányozta felém lépteit.

— Megbízható? — volt első kérdésük a kalapra célozva a bemutatkozás számukra láthatóan kellemetlen szertartása után, melynek során kiderült, hogy Takács Tibor, a régi lakatos ismerős Orova Bertalammal és Horovitz Odónnal ismertetett össze.

Megnyugtattam a társaságot, hogy fejfedőm minden szempontból megbízható, ámbar meglehetősen régi, kiszolgált jószág és fogalmam sincs, miéle megpróbáltatások várnak rá itt, Ujpesten. Általában, felkértem őket, közöljék velem, miről van szó. Miért hívtak ki, rablásról, betörésről, táncal egybekötött kerti mulatságról, kasszafúrásról, eljegyzésről akarnak-e csevegni, vagy az új amerikai sztárokról. Esetleg netán csak kíváncsiak rám egyszerűen, érdeklődést mutatnak a hajam színe és anyajegyeim iránt? Mert akkor jó, eleget láttak. Bármennyire is sokat hangoztatott, mégis szabadjon megemlítenem: az idő pénz és én ajánlom magamat...

— Nem lesz semmi baj — nyugtatott meg végre egyikük, akit társai Döncinek szólítottak, — a kalap sorsoláshoz kell és fontos, hogy ne legyen előre „kikészítve”. Még várunk valakit, talán addig elmondom az egész heccet, meg azt is, miért kellett ide az úr... Hát kérem, mi körülbelül egy évvel ezelőtt összeálltunk öten és elhatároztuk: minden héten mindegyikünk befizet egy pengőt a béréből a felállítandó közös spórbá. És amikor a pénz kiteszi a száaszt, kisorsoljuk. A nyertesnek azonban tizenkét óra alatt el kell költenie a dohányt az utolsó vasig, de csak szórakozásra. Olyat, ami maradandó nem lehet, mert akkor fogalma sem lenne arról, hogy élik világukat a gazdag pasasok. Másnak sem fizethet semmit, ezt is belevevük az alapszabályokba, mert úgy nem kunszt... Sok nehézség volt, aki a pénzt őrizte, a Gerlóczi, egyszer megfújta a kasszát. Mire elcsíptük az ipsét, két pengőt megzenésített. Rögtön kirúgtuk a brancsból, meg mást is csináltunk vele, úgy, hogy ráfizette szegény az orvosnál, amit tőlünk meglógatott. Azóta el is költözött a környékről. Elég az hozzá, most mégis együtt a pénz és végre megmértőztattott érkezik a negyedik cimborának, a Pretzlernek is...

Az utóbbi félmondatot gúnyosan mondta,

30

olyan „ki korán kel, aranyat lel” hangsúllyal, de a késlekedő egyáltalán nem fogta fel a dolog értelmét.

— A Jenő — tette hozzá vezetéknevéhez kiegészítőleg és vizes hajában gyorsan még egyszer végigrántotta a kis vörös fésűt, mely barázdákat szántva a fekete szálak között, de hátul mégis csak égnek kakaskodott egy pár rakoncátlankodó.

Dönci egyforma nagyságú papírlapokat szedett elő és mialatt a többiek árgusszemekkel lesték minden mozdulatát, felírta rájuk a négy nevet, kívül-belül alaposan megvizsgálta a kalapot és beleszórt az összehajtogatott cédulákat. Behúnyt szemmel nekem kellett kiemelnem egyet, mint minden gyanún felül állónak, no, meg így ők — nyugodtan figyelhették egymást.

Izgatottan kapták ki kezemből a papírdarabkát, Dönci bontotta fel, izgalomtól remegő ujjakkal.

— Orova — olvasta hangosan és mind a nyertesre bámultak, aki cigányképe ellenére is olyan lett hirtelen, mint a fal. Kis híjján összesett az örömtől. Arra ocsudtunk fel nagynehezen, hogy a keménykötésű, zömök Dönci hátraarcot csinált és döngő léptekkel távozott.

— Na, szevasztok, átnézek a Szúnyogra.

— Zabos, mert az ő tippje volt a sorsolás és mégis más szórja el a pénzt... — világosított fel Jenci, majd jóindulatúan Orovához fordult:

— Gyere, ne állj ilyen mélán. Amit a Pretzler egyszer megígért, az rendben van... Az öreg benne van mindenben, a ruha kész.

Jenci ugyanis szabósegéd és a mesternél kipanamázott egy köcsönruhát fél napra, a győztes számára. Orova Bercit öt perc alatt átöltöztették és a ruhával együtt belülről is teljesen kicserélődött. Hídalgói keccsel pávaskodott előttünk a kétsoros zakóban, melynek ugyan kissé lötyögött a nadrágja, de hát „kicsire nem nézünk”.

— Jól felszíjaztam a hóna alá — jelezte Pretzler és kidülledt szemekkel bámulta, mint nyújtja át ünnepélyes mozdulatokkal a vadonatúj százashankót Takács géplakatos, a jelenlegi pénztáros:

— Tessék. Másfél órát mászkáltam tegnap, míg ilyen ropogásra akadtam.

A nyertes felcsillanó szemmel nyúlt a pénzért, gondosan zsebredugta.

— Hol egy trafik? — érdeklődött hányavetien.

A többiek irigykedve szolgálatkészséggel igazították útba. Egy doboz Memphist és két darlingot vásárolt. Orrán-száján fújta a füstöt, látszott: legszívesebben két cigarettára gyújtana rá. A másik kettő sóvárogva leste minden mozdulatát.

— A vége a tétek, de kínálni nem kínálhatok senkit, az alapszabályok tiltják — jegezte meg Orova sajnálkozva.

Délibáb

— Smucig — szitkozódott Takács és komoran topogott egyhelyben, míg a telefonon megrendelt taxi velem, mint az egész út el-
lenőrzőjével és Orovával el nem indult.

— Menjen fel valamelyik hegyre, ott ebédelek majd valahol — intézkedett a szerencse fia. — Nem kell sietni, keringhet a városban is egy kicsit...

A Jánoshegyi vendéglőig elmondott magáról mindent. Huszonkétéves és családfenntartó. Pékszegéd Újpesten. Amikor az első „egyest” befizette a játékra, részletesen kidolgozta pazarlási programját. Ötleit állandóan jegyezte, sajnos, tegnapelőtt elveszítette egész tervezetét és bármily hihetetlen, azóta semmi sem jut eszébe. Ezért kissé talajtalannak érzi magát a bérkoscsiban, vagy mint ő mondta:

— Kicsit pali vagyok még az örömtől... Igaz, délben úgy éreztem, hogy én nyerek. Nem ettem semmit ebédre izgalomban, pedig borjúpörkölt volt nokedlivel.

A vendéglőben rántottésírkét akart rendelni uborkasalátával és úkrumplival. Három pár tormás, mustáros virslivel és ugyanannyi pohár sörrrel kellett azonban beérnie, mert éppen ebéd- és vacsoraidő közt érkezünk, mikorra a kirándulók már minden mást elpusztítottak. Berci gyorsan falt és nyelt. Expressztempóban ugrált le-fel az ádámsutkája. Fízett, gondosan átolvasta a visszakapott pénzt s a gyönyörű kilátással mit sem törődve, visszabújt a várakozó taxiba. A Nagykörútra irányított bennünket, mert kíváncsi volt valami prömieres mozira. A Szel Kálmán téren, elárulom, álljt vezényelt, kiszállt és vett két perccet.

A mozinál gavallérosan viselkedett, ötven fillér borraalót hagyott a sófőnél. A pénztárnál tudatták, hogy már csak a négy szemé-
lyes erkélypáholajok eladatlanok. Berci megvette mind a négy jegyet, könnyelműen kifizetett tizennégy pengőt és csak akkor lett dühös, amikor elárultam neki, hogy a páholyjegyeket is lehet egyesével vásárolni. Nekieseredetten állt lesbe a kijáratnál és megpróbált zugban szabadulni jegyfőlöslégétől. Fára-
dozása egy-kettőre sikerült — kettőötvenes veszteséggel.

A film egészen ellágyította

— Jaj, de klassz volt... Különösen az a kicsi nő... Most gőzfürdőbe menjek előbb, vagy vacsorázzam meg valami prima helyen?

Nem tudom, milyen fogalmi lehetek Bercinek a „milliomosok” életéről, hogy minden áron fürödni akart. Ámbár nem akartam megsérteni legszentebb megsejtéseiben, mégis a vacsorára beszéltem rá inkább. Elég könnyen döntött a javamra. Hamarosan belátta ugyanis, hogy semmi oka a gőzfürdőzésre. Előkelő du-
naparti étterembe hajtattunk tehát és Berci részletesen kifejtette, hogy a taxi az egyedüli valamirevaló közlekedési eszköz a fővárosban.

A rendkívül elegáns hallban nagyranőtt önbizalma hirtelen hajótörést szenvedett. A fény elkápráztatta, zavartan kotorászott nadrágzsebében és gyanakodva hajtotta le a Mar-
tinit. A kezébe nyomott étlappal se tudott mit

kezdeni, csak úgy vaktában mutogatott a sa-
rokra. A jóindulatú, diszkrét pincér pompás dinert állított össze részére, bár szemre mindenben Berci óhaját teljesítette. A jógyomru ifjú fékezte mohóságát és minden fogásnál kétségbeesetten nézegetett körül: hogy vesznek a tából mások és mint tartják kézben az evőeszközöket.

— Megdolgoztam minden falatért — sóhajtott nagyot a sült után és megtörölte száját, — de még így is jó volt... Csak tudnám, mit ettem itt össze?

A sajt, a gyümölcs és az egyszerre lekortyintott fekete után még három pohár likőrt is menesztett. Pedig bevallotta: nem nagyon kedveli az ilyen szappanizú italokat.

A majd húsz pengőt kitevő számlát boldogan fizette:

— Végre valahára úszik kicsit a dohány... Már félttem, hogy a nyakamon marad... Most pedig menjünk valami vagány helyre... Nézzük meg a profi birkózóvilág bajnokságokat.

A Dunapart és a Tisza Kálmán tér közötti nivósüllyedés csupán arra buzdította a rap-
szódikus fiatalembert, hogy a színházban is a legdrágább jegyet váltsa. A birkózók küzdelmét gátlásmentesen üvöltözéssel kísérte. Homlokán kidagadtak az erek, arcát előtötte a vér, úgy hadonászott. A szünetben azonban gondterhes arccal emelkedett fel klubüléséről:

— Mennem kell, még több mint harminc pengőt kell elkölteni...

Lelkét nyomta a gond és a vurstli, majd az Angolpark nyüzsgő forgatagában igyekezett pénzt és gondját elvetni. Lógó nyelvvel „szórakozott”. A hajóhintától a dodgemhez rohant, innen a repülőgéphez, majd a bulámvasúthoz. Közben horgászott Berci majomért, céla lőtt tokajit, cigarettáról cigarettára gyujtott és ha nyert valamit, rögtön megette, vagy megitta, mert az alapszabályok értelmében nem tarthatott meg semmit.

Teljesen kimerülten és összetörve telepedtünk le egy közeli mulatóban, ahol pezsgőt — magyar pezsgőt hozatott.

— Ez készre csinált. Most már nyugodtan hazamehetek — állapította meg fizetés után.

Összeszámolta a zsebében csörgedező aprópénzt.

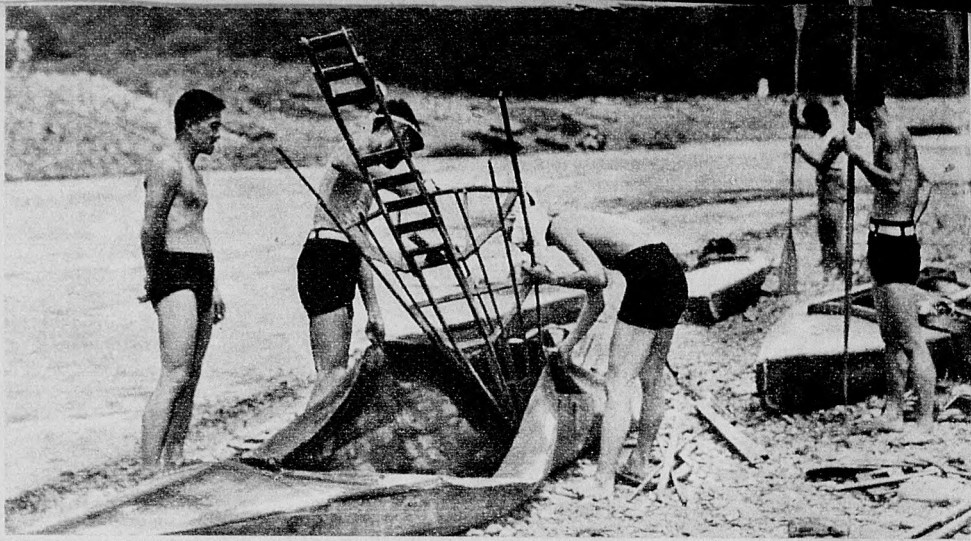
— Talán a Nyugatiig futja — tépelődött és az elfogyasztott alkohol mennyisége meg sem látszott rajta. Otthonosan elnyújtzkodott az ülésen.

— Meg kell szakadni a röhögéstől... Száz-
zasom volt és mégsem kaptam alkohol- vagy nikotinmérgezést. Higyjé el, most már sajnálom a bankót. Ostobán gyártottuk az alapszabályokat, nem kellett volna ennyit akarni tizenkét óra alatt...

Megkért még: nyugtassam meg egy levelezőlapra a barátokat, hogy egyenes úton verte el a százaszt, aztán előrelendülve leste a taxamétert és kegyetlenül nógatta a sofórt, mert vésszen közelget az egy óra, az utolsó villamos pedig nemsokára indul Újpest felé.

Alapos munkát végzett. A taxit még kifizette, a villamosköltséget és a kapupénzt viszont már tölem kérte... kölcsön.

Délibáb

NYARALÁS A VÍZEN

Hivatalosan talán még meg sem kezdődik a nyár, amikor a mi öreg Dunánk lassan hőmpölygő szürke víztükrének hátán megjelennek az első vadevezősök. Hosszú, vékony lélekvesztőkön, gumicsónakokon, motorosokon szállnak, rohannak vízre az evezés, a vízisport imádói és késő őszi jőformán egyetlen napot sem mulasztanak el, hogy kedvenc szórakozásuknak hódoljanak. A pesti ember kirándulásain már megszokta

azt a vidám, érdekes, mozgalmasságot, amelyet a Dunán evező vadevezősök serege nyújt. Ez a kép azonban nincs a mi Dunánkhoz kötve. A lángoló forróságú nyári napok a világ minden táján a nagy hős vizekhez csalják a sportolók ezreit. Az amerikai vadevezősök táborának sokszázezer tagja a pihenő hétvégen vagy nyári szabadsága alatt ugyanolyan boldog és türelmetlen vágygal rohan ki a szabad vizekre, mint ezt az ausztráliai vagy japán vadevezősök teszik.

Néhány héttel ezelőtt színes, képes cikkben számoltunk be a magyar vadevezősök életéről. Most egy távoli exotikus nép „vadevezősit” mutatjuk be.

Az egyik nagy japáni képeslap minap rendkívül érdekes cikket közölt arról, hogy a japán fiatalság milyen nagy szenvedéllyel hódol az evezés modern formákba öltöztetett sportjának. A japán nagyvárosokból az ünnepeken, ugyanúgy, mint nálunk ezrével indulnak a fiatalok a vizek felé, ahol nem a terjedelmes régimódi facsónakokon indulnak a vízi kirándulásokra, hanem a legmodernebb gumikanoékon, gumikajakokon szállnak a tarajos hullámok hátára. Japánban az utóbbi években egész sereg olyan gyár létesült, amely ezrével gyártja a könnyű, szétszedhető gumicsónakokat. A divat Amerikából jött, mert ha a japán ismerte is a vitorlás dzsunkákat, az evezés, a hajózás sokszázezerféle módját, ezekkel a pehelykönnyűnek látszó kis gumicsónakkal nem nagyon boldogult az első időben. A mi vadevezőseink a megmondhatóinak, hogy aki egy ilyen ügyes kis gumicsónak boldog tulajdonosa, hányszor borult fel lélekvesztőjével, amíg megtanulta az evezés helyes módját. A japán városok fiatalsága, különösen a fiatal cserkészek, ösztönös ügyességgel sajátították el ezt a nehéz művészetet és ma már csapatokba állva in-

dulnak el nagyobb vízi kirándulásokra a fiatal kajakosok. A japán szigetország földje bővelkedik a rohanó futású hegyi folyókban, amelyek páratlan szépségű tájak díszletei között futnak a nagy síkságok felé. A modern gumicsónakok kitűnően megállják helyüket ezeken a vizeken, ahol más csónakkal lehetetlen volna közlekedni. A japán vízisport klubok évente sokszáz értékes díjat tűznek ki a legvakmerőbb kanoózó számára, akinek egy-egy hihetetlenül nehéz versenyt kell megnyernie. A versenypálya az ilyen küzdelmeknél a folyó sokszáz kilométeres medre, ahol alig méteres mély a viharos gyorsasággal rohanó víz és nem ritkák a vízvesztések sem. A kanoózó, kajakozó fiatalok természetesen boldogan indulnak el egy-egy ilyen versenyen, ahol a díjnyerés nemcsak egy ezüstserleget, hanem nagy népszerűséget is jelent. A nyertes képét közlik a lapok és bátran lehet állítani, hogy ennek a vízisportnak a bajnokaival felveszik amerikai társainak a versenyt a legdívatosabb amerikai filmsztárokkal is, akiknek képét a japán közönség a sokezer moziból kitűnően ismeri.

De ennek az érdekes, nehéz, sokszor veszélyes, ám nagyszerűen élvezetes sportnak nemcsak versenyzői vannak. A japán lap szerint többszáz ezerre tehető azoknak a száma, akik minden versenyzési vágytól mentesen ezeken a kis lélekvesztőkön indul-

nak pihenőidejüket, nyaralásukat eltölteni. Nemcsak a test frissül fel a vizek hátán töltött szép napokon, hanem a természetet imádó lélek is. A vízi nyaralók népes táborában természetesen több japán művész is van. Egyikük nemrég kiállítást rendezett azokból a képeiből, amelyeket másfél hónapig tartó vízi csavargása közben festett. A kiállítás tucatnyi képe egész sereg eddig ismeretlen, valóban művészi szépségű tájat mutatott be a közönségnek. A vizeitúristák klubjának egy másik művésztárgya, a fiatal költő külön verseskötetet adott ki, amelyben a víziélet szépségeire hívja fel minden ember figyelmét. A költő a barnára sült testű, izmos fiatalokat, akik evezőikkel végigszántanak a rohanó folyókon, fiatal legendabéli hősközhöz hasonlítja.

A japán sportolók már sok meglepetést hoztak a világnak. Most a nagy japán lap azt a tervet is felvetette, hogyha az idők vihara kissé lecsillapodik, rendezzenek nemzetközi kanoé, illetve kajakversenyt a mesebeli szépségű tájak között rohanó japán folyókon. Egy ilyen sokszáz kilométeres „pályán” lezajló mérkőzésnek természetesen csak a célbaérkezésnél lehetne izgatott közönsége. De ha anyagi haszonra nem is lehet számítani, a japánok annyit mégis elérnének vele, hogy a világ ebben a sportban is tudomást venne nagyszerű képességeikről.

s képet,
k serege
Dunánk-
nyári
nagy hűs
Az ame-
száz ezer
szabad-
ürelmet-
kre, mint
evezősök

es cikk-
evezősök
ép „vad-

o minap
ól, hogy
vedéllyel
öltöztes-
rosokból
nk ezré-
elé, ahol
makokon
hanem a
ikajako-
hátára.
sz sereg
gyártja
nakokat.
a japán
z evezés,
ekkel a
ónakok-
időben.
i annak,
nicsónak
ruft fel
z evezés
atalsága,
osztónos
a nehéz
állva in-

libáb

Ékszerüzlet

IRTA: VÁRKONYI ZOLTÁN

Begovics szépen visszahajtotta az üveg-tetőt a gyűrűkre. Karátra ismerte valamennyit, személyes jóismerősei voltak a topázok, ametisztok és rubinok. A Brillékkel már nem tartott fenn olyan jóbarátságot, nem volt vér-beli ékszerész, mindig jobban vonzották a színek, mint a valóságos érték és sokkal többre becsült egy halvány zafírt, mint valami lúú vakító fehér gyémántot.

Az a bolondos Begovics — mondták rá gyakran, de ebben nem volt szikra igazság sem. Begovics nem volt bolond. Pontosan tudta mi az érték, kisujjában volt a külföldi tőzsdék árfolyama és bolondossága nem terjedt túl az üzleti érdek határán.

A körmet kissé rácsalta és örökre nedves ujjhegyei fűgérn motoztak az áruban, ügyesen forgatta a rejtett fényforrások irányába a felkinált ékszert és teljesen rászolgált a hírére: „Az a drága Begovics...” Valóban egyike volt a helváros legdrágább üzleteinek.

A drága Begovics a csengő finom zenéjére az ajtó felé fordult. Megállt a pultnál és megszokott mozdulatával a bal felső fiókhöz támaszkodott. Itt tartotta a revolverét. Sosem lehet tudni, Nem volt gyáva ember, de anynyi minden történik mostanában. Ma délben is az a gyanús alak, bejön megkérdezni hány óra. Micsoda ostobaság. Hány óra? Nézze meg az uccán! Begovics nem is tart az üzletében pénzt. Ezt mindenki tudja róla. A szomszéd divatáruház küld át váltani állandóan. Legalább pénzt nem rabolhatnak tőlem — mondja, — elég veszedelmes dolog az ékszer is.

Most azonban, amikor a vevő belépett, megkönnyebbülten emelte fel kezét a fiókról. A báró volt, aki már a múltkor is itt járt.

— Alázatos szolgája báró úr — mondta és ügyesen meghajolt, részben a belépő férfi, részben saját ékszeréi felé. A báró úr szórakozottan közeledett a pulthoz.

— Jónapot, Begovics, hogy van mióta nem láttam?

Begovics hátán végigszaladt a hideg. Most jön a kellemetlen tapogatódzás. Ki ez az úr? Felkötött, gipszberakott félkarral állt itt előtte, a fény erősen arcába hull. Keményvonású férfifej. Hiába minden, Nem emlékszik.

— Na, most nem aranyláncocsát veszünk — mondja a báró, — valami szébbet.

Aha! Aranyláncocska. Emlékszik már Begovics. Átkozott memóriája van. Egy pillanattal felbecsüli a bárót. Háromszáz pengős üzlet, de legfeljebb öt.

A báró pislog. Zavarja a fény, de talán Begovics átható tekintete is. Biztos fellépésű ember, épp azért fureska ez a kis zavar... Begovics azonnal észreveszi, felnyúl és elfordítja a lámpát.

— Hehe — motyogja, — kicsit éles lán-pácska...

— Igen.

— A báró úr alkalmasint elesett? Már, hogy a karja miatt gondolom...

— Nem. A multheti szélviharban egy cégtábia zuhant a karomra.

— Szörnyű, hogy mik történnek egy ilyen nagy városban.

Begovics őszintén sajnálja a bárót, még egy néhány szót dűmnyög, aztán mohón érdeklődik.

— Gyűrűt? Gyönyörű dolgaim vannak. Egy zafírom...

— Nem, a feleségem jobban szereti a briliánt. Mutasson valamit.

— Meddig mehetünk?

— Ezernyolc. Mondjuk kétezer, de semmi esetre se több.

Begovics szeme akkorára nyílik, mint egy cimemes peceszgyűrű köve. Kétezer? Ez igazán nagyszerű. Már rakja is szorgalmasan az árut a báró elé.

Két percig tart az alkú, kétezerkét százánál megállapodnak.

— Küldessem a lakásra?

— Nem. Várjon csak. Van telefonja?

— Nincs.

— Ugy. Nincs. Mingyárt elintézzük ezt a dolgot. Hívja csak be azt a hordárt az ajtó elé.

Begovics izzad mint egy jegesvízes üveg a meleg szobában. Hogy ő kimenjen az ajtó elé és itthagya ezt az embert? Micsoda örültség... Meg kell tenni! Még se mondhatja, hogy báró úr, ne haragudják, de félek, hogy ellop valamit, menjen csak ki maga. Azonfelül kétezerkét száz, az mégis csak kétezerkét száz. Kényszeredetten indul az ajtó felé, ravaszul, hátrálva, hogy lássa a bárót. Az mosolyog.

— Na csak menjen, nem fogom kirabolni.

— Ó, hogy tetszik ilyet még csak... Ó Istenem!

Nagy lélegzettel megfordul, nyitja az ajtót és kiszól: — Hordár, jöjjön csak. Már rohan vissza a pult mögé, szeretne mindent megszámlálni. Hol az a kis zafír, ami itt volt elől? Marhaság. Nem is volt elől. Vagy mégis? Megtöri a homlokát. A hordár belép, leveszi zsíros sapkáját.

— Öregem — mondja a báró, — hazamegy a feleségemhez. Visz egy néhány sort és visszahozza a pénzt, amit kap... Legyen szíves, adjon tintát és tollat. Begovics készségesen nyújtja a töltőtollat, de zavartan megáll a keze a levegőben. A báró mosolyog.

— Hát bizony így törött karral nehéz lenne... mindig megfélelkezem róla... Legyen szíves írja le maga, Begovics. Majd én diktálom.

Begovics előhúz egy cégpapírt, megnyalazza a töltőtoll hegyét. Ez a rossz szokása még kereskedőségéből korából maradt. Figyelmesen vár.

— No írja csak! Drága szívem, adját a hordárnak 2200 pengőt. Egy gyönyörű dolgot szeretnék megvásárolni és tudod, hogy nálam

Déliháb

hines pénz. Ne csodálkozz. Te is fogsz örülni. Aláírás, Sándor.

Begovics vigyorog. Hehe — a báró úrnak is Sándornak tetszik lenni?

— Annak.

Begovics befejezi a levelet, átadja, a hordár tiszteleg és dübörögve eltávozik. Hát most Isten vele Begovics — búcsúzik a báró, — remélem, nem csapott be. A hordár majd visszajön a pénzzel. Itt a címem. Ide küldje majd a gyűrűt.

Balkézzei kezefognak, a báró úr az ajtónál egy pillanatra megáll. Begovics reszket a türelmetlenségtől. De jó lenne már megnézni, rendben van-e minden. A báró azonban visszafordul, egész a pulthig jön és mosolyogva a zsebébe nyúl. Valami csörren az üveglapon. A zafirgyűrű.

Begovics elsápad és vadul rágja a körmét. — No látja Begovics — mondja feddőleg a báró. — Így vigyáz maga a botra. Meg akartam tréfálni, azért vettem el a zafirt.

Az ékszerész lassan magához tért. Ez bizony kegyetlen tréfa volt, de megérte. Most már hogy minden ilyen szépen rendbejött, valóságos mulatságos a dolog. Hosszasan elbeszélgetnek a báró úrral. Milyen kedves ember, milyen megnyugtató és bizalomgerjesztő. Szinte szeretné megajándékozni. Tíz perc is beletelik, míg elengedi. Háborúról esik szó, napi politikáról. A báró megígéri, hogy soha máshol nem fog vásárolni. Aztán kedvesen köszön a kis Begovicsnak, aki szégyenli magát.

A délutáni nap besüt az üzletbe. Leoltja a kis lámpákat és szórakozva figyeli a behulló fénypásztákban hullámzó porszemeket. Az elkerült veszedelem boldog és könnyű érzése szinte költővé teszi, becézgető szavakat mormol a topázoknak és rubinoknak. Fürgén rendezget, de hirtelen torkán akad a szó.

Egy hatalmas értékű karkötő hiányzik. Kapkodva kutat. Ur Isten! Nincs sehol. Megrabolták! Shylock-i üvöltésben rohan körbe az üzletben. Aztán gyors elhatározással felkapja a kabátját, sietve lehúzza a redőnyt és az első sarki fiúkéből dadogva telefonál a rendőrségre.

— Nem. Az a báró nem. Semmi esetre. Képtelenség, nem tudom elhinni. Talán a délelőtti ember, aki az időt kérdezte. Csak az. Senki más. Igen. Irásban is megteszem a feljelentést.

Taxiba ül, ügyetlenül mászik be, öt éve nem ült autóbá. Borzasztó milyen költségekkel jár egy ilyen rablás.

— Petőfi Sándor ucca 46.

Lihegve esik be a szobába. — Drága szívem — mondja zokogva. — Drága szívem, ez borzasztó.

A felesége kövér kis nő, lesegíti uráról a kabátot.

— A pénzt megkaptad? — kérdezi.

— Pénzt?

— A kétezerkétszázat.

— Mili?

— Egy hordár jött érte.

Most már az asszony is reszketve magyaráz. — Töled hozott levelet. Itt van ni. Drága szívem, adj át a hordárnak...

Delibáb

Ez igazán sok egy napra. Begovics ájultan vágódik végig a padlón.

A báró két hónap múlva hurokra került. Akkorra már gróffá léptette elő magát. A tárgyaláson Begovics állandóan báró úrnak szólította és tisztelettől reszkető hangon beszélt. Egy kicsit talán hálás is volt. Elvégre annakidején a zafirt visszaadta ez a gazember. A szép mélykék zafirt, amelyet jobban szeretett minden briliánsnál.

NAPOK ALATT
200.000 OLVASÓT
HÓDITOTT MEG!

Székelyi Nyíry László nyug. vezérkari ezredes, az országos nevű író „Világháború 1940-ben” című műve tökéletes keresztmetszetét adja a nagy háborúnak. Tartalmazza a szárazföldi hadviselést, a zuhanóbombázók, ejtőernyősök, a Maginot-, a Sigfried- és a Dala-dier-vonalak, a Földközi tenger, a tankok, repülőgépek, a kémek működésének, stb. stb... ismertetését. A kis mű a napokban jelent meg 64 oldal terjedelemben és közel fél-száz remek képet, valamint több nagyszerű térképet is tartalmaz. Túlás nélkül állíthatjuk, hogy ez a világ legolcsóbb műve, mert ára csak 10 fillér. Kapható úgy helybéli, mint vidéki lapkézbesítőinknél, dohánytözsdekben és könyvkereskedésekben. Azok, akik postán rendelik meg, bérmentve kaphatják, ha 14 fillért levélbélyegekből beküldenek Tolnai Világlapja könyvesboltjába (Budapest, VII. Dohány ucca 12.)

A MAGYAR SZÍNÉSZET NAGYJAI

Jászai Mari

Szegény mesterember gyermekeként a komárommegyei Acs községben 1850-ben született. Nyomorúságos gyermekkor s hányatott ifjú évek után saját erejéből, saját képességeivel jutott a legmagasabbra, ahova magyar színész valaha is felért.

Molnár György budai színházában lépett először színpadra 1867-ben. Jó ideig a kórusban működött, de mielőtt pár szavas szerepet kapott, rögtön felkeltette a közönség érdeklődését s 1869-ben már egy nagy vidéki színház szerződtette. Rövidesen az élre került. Itt ment férjhez az ismert, népszerű színészhez: Kassay Vidorhoz, de házasságuk csakhamar fel is bomlott. Vidéki sikereinek híre bejárta az országot, s nem volt meglepetés, hogy Orczy intendáns 1872-ben, a színpadtól visszavonult Jókainé szerepkörére szerződtette próbatellépés nélkül, a budapesti Nemzeti Színházhoz. A vidéktől III. Richárd Margitjában búcsúzott. Budapesten Bánk bán Gertrudisában mutatkozott be. Csakhamar vezető Shakespeare-színész lett, ki aztán nemkevesebb, mint húsz Shakespeare-szerepet alakított az idők folyamán. Játéka mentes volt minden mesterkéeltségtől. Soha nem jelenetekben, mindig hatalmas egészben alakított, olyan megrázó erővel állítva a néző elé alakját, amely a magyar tragikái színjátszás eddig elért legmagasabb csúcsát jelenti.

Shakespeare szerepei mellett emlékezetes sikerei voltak Racine és Schiller darabjaiban is. Allandóan tanult, utazott, folyton művelte magát. Antigone eljátszásával a görög dráma szolgálatában is megbecsülhetetlen teljesítményt produkált. Mikor Az ember tragédiája Éváját alakította, a kritikusok tárcá-

Jászai Mari

cikkekben ünnepezték. Nagy sikere volt már előbb Rákóczi fogsága Zrinyi Lonájában, a Szigetvári vértanúk Annájában, a Kegyenc Júliájában és Csongor és Tünde Mirigy borsorkányában. A mély hatást, amelyet ezek a szerepei keltek, minden művészi képességén túl az is magyarázza, hogy kitárhatta bennük magyar lelkét.

1890-ben Grillparzer Medeájának, majd Sophoklész Elektrájának eljátszásával pályája legmagasabb pontjára emelkedett. Ibsent, aki ez időben Budapesten tartózkodott, valószínűleg lenyűgözte ezzel az alakításával. Újabb dicsőséget aratott Hugó Tudor Mária-íjával s Grillparzer Sapphójával is.

Az egész országot meglepte a hír 1900-ban, hogy Jászai elhagyva a Nemzetit, a Vigszínházhoz szerződött. A nagyközönség nem tudta, amit baráti köre tudott: mennyire elkedvetlenítette ezt az óriást a millennium utáni időben Paulayt felváltó intendáns dilettantizmusa, mellyel nem foglalkoztatta kellőleg a magyar színjátszás e fejedelmi alakját. A Vigszínházhoz szerződött hát s ott Racine Phaédrájában volt hatalmas sikere. Egy évvel később Beöthy Lászlónak sikerült visszaszerződtetni a Nemzethez, ahova az Endre és Johanna anyakirálynő szerepével tért vissza. Részt vesz az Ibsen műsorban, vállalja Zangwill, Wilde és Barrie szerepeket, de a beköszöntő naturalizmus korszakában lenyűgöző, egyéni stílusával lassankint a színpadon is magára marad. A háborús években Petőfi versekkel bátorítja és vigasztalja nemzetét s az összeomlás után, feledhetetlenül grandiózus két alakításával Hevesi Dózsa drámájában és Voinovich Mohácsában lelkük mélyéig megrázza hallgatóit.

Hosszú pályáján rengeteg kiténtetés érte.

Szucsvay Imre
(Martonyi felv.)

Örökös és tiszteleti tagja a Nemzeti Színháznak, tanára a Színművészeti Akadémiának, 1922 óta tiszteleti tagja a Petőfi Társaságnak, de már előbb, 1916-ban egyhangúlag és elsőnek kapja meg a Kisfaludy Társaság Greguss díját, 1922-ben ünnepelték ötvenéves színészi jubileumát. Utoljára halála évében, 1926-ban jelent meg a közönség előtt, hogy bevezetőt mondjon Herczeg Ferenc A híd c. darabjához.

A legnagyobbak közé tartozott. „Nagy költők műveit alázatos lélekkel fogadta magába és úgy adta tovább, hogy meggazdagította a nagy színész alkotóerejével, kongeniális fantáziával és esalhatatlanul biztos lényegretalálással.”

Szacsavay Imre

Szigligeti tanítványa volt a színi iskolában, ki már ekkor felfigyelt képességeire s mint fiatal vidéki színész 1875-ben fellépett a Nemzeti Színházban a Báro és bankár Artúr szerepében. Szerződést azonban csak évekkel később kapott, 1884-ben Paulay igazgatótól s attól kezdve mindvégig a Nemzeti tagja maradt. Első szerepe Sardon Fedorjának Ipanof Lorisza nagy hatást tett a közönségre, bár a kritika nem méltányolta kellőleg alakítását s csak egy év múlva, Othello szerepében aratott végre osztatlan sikert. Sorra következtek a Shakespeare szerepek, melyekben tehetségének egész gazdagsága kibontakozott. Hatalmas egységbe foglalt megrázó alakítás valamennyi, felejthetetlen élménye mindazoknak, kik még játszani láthatták. Macduff, Cymbeline, Antonius címszerepei. Theudis a Szenivánéji álomban, a Vihar Pro-

perója, a Velencei kalmár Antoniója, a Téli rege Leontese, Hamlet Claudiusa, Julius Caesar Brutusa és főleg Lear király, melyet nálánál többször senki se játszott magyar színpadon, egy korok felett álló nagy stíus képviseltek abban az időben, mikor a színjátszás stílusa olyan nagy változáson ment keresztül.

Híres szerepei voltak még Ibsen Nórjáinak Günthere s az Armány és szerelem Millere.

A magyar darabok közül főleg azokban aratott hatalmas sikert, melyekben egyéniségéhez leginkább illő alakokat személyesített. Nyakas büszkesége, szókimondó nyíltsága lenyűgöző élménnyé avatta Beresényi Miklósát a Rákóczi fogságában, Petúriát a Bánk bánban, amellyel különben az akkori eszázvárost, Bécsét is meghódította s Mózes az Elnémult harangokban.

A szó legművészből, legnemesebb értelmében vett páthosz hordozója volt s a legtekintesebb emberábrázoló egyike. 1909 óta örökös tagja a Nemzeti Színháznak. Aránylag fiatalon, sikerei teljében, váratlanul vett búcsút a színpadtól 1913-ban. Búcsúfelépésnek is legkedvesebb s talán leghatalmasabb szerepét, Lear királyt választotta, amelyben annyiszor múlta felül önmagát.

Semmi nem jellemzi jobban népszerűségét és kortársaira tett hatását, mint az a nem csökkenő szeretet, amely mintegy negyedszázadon át, visszavonulásától haláláig mindenkor körülvette. Nemcsak tisztelői, a magyar színjátszás története is mindörökké őrzi emlékét.

KÉT TRÉFA

TRÉFÁS MIKROFON

Hódítás

Hölgyeim és uraim, helyszíni közvetítést adunk. Ez alkalommal az érzelmek világába vezetjük önöket, amely van olyan érdekes, mint például egy színházi közvetítés. Lássuk, hogyan válik szerelmissé a nő, melyek azok az eszközök, amelyekkel hatni lehet rá? Régen tudjuk, hogy a nő meghódítása főleg a fülén keresztül történik. Mert a nőnél az a fontos, hogy mi az, amit hall. Ellentétben a férfinél, hogy mi az, amit lát. A férfit a nő szemén keresztül hódítja meg, a nőt a férfi a fülén keresztül. Mikrofonunkat egy ilyen idillikus párbeszédbe kapcsoljuk bele. Méltóztassanak figyelni.

Nő: Mit hozott nekem, Elemér?

Férfi: Parancsoljon Mancika.

Nő: Mi ez?

Férfi: Amint látja egy briliáns fülbevaló.

Nő (lágyan): Elemér!

Férfi (melegen): Mancika!

(Szünet.)

Helyszíni közvetítésünket befejeztük. A férfi — amint látni méltóztattak — a nőt valóban a fülén keresztül hódította meg.

OLYAN, MINT A HAMLET

Az új darab főpróbáján egymás mellett ül a nézőtéren két kritikus. Csendes melábuval nézték az előadást, amely jelenetről-jelenetre vontatottabb lett. Egyideig szótlánul turték a színpadról hömpölygő unalmat, aztán az egyik műtész ásitva így szólt:

— Ez a darab olyan, mint a Hamlet...

A másik esodálkozva kérdezte:

— Olyan remeknek tartod?

— Dehogyan — felelt a másik. — Hanem a szellemnek ebben is csak kis szerep jutott...

Dr Kovács György: A szívbetegségek és azok gyógyítása című könyv rövid leírást nyújt arról a szerepről, amelyet a szív és a vér az ember szervezetében betölt, majd három főfejezetben ismerteti a szív, a vér és a yérerek különböző betegségeit. A könyv terjedelme 128 oldal, ára bérmentve izléses félvászonkötésben 96 fillér. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII. Dohány ucca 12 szám. Utánvétellel való küldés mellett 75 fillérrel drágább.

A MEGBOLDOGULT

IRTA: PAPP TAMÁS

Ezt a „stikli”-t is Marci bácsi csinálta, ahogy minden tréfának, minden ugratásnak ő volt az értelmi szerzője évtizedeken át abban a kisvárosban, ahol felnöttem. Nem volt valamire való ember messzi határban, akit meg ne tréfált volna az idők folyamán, mégse haragudott rá senki. Ha az áldozatok bosszankodtak is rövidebb-hosszabb ideig, a végén maguk is mosolyogtak az egész dolgon. Talán csak egy eset volt, ami haraggal végződött, s írni tartó haraggal s éppen ezt akarom elmondani.

Élt a városunkban egy turesa öregember. Megközelíthetetlenül és magányosan. Nem érintkezett a világon senkivel s csak a legritkább esetben mozdult ki hatalmas portájáról. Az volt a híre és nem alaptalanul, hogy neki van a legtöbb pénze nemesak a határban, de tán az egész vármegyében. Egymillió koronáról suttogtak az emberek s annak idején, a régi békében ez megfoghatatlanul nagy összeg volt. Tisztelték is szerfelett és félték is tőle, mert szikár egyedülvalósága és szóval pontossága minden öröm és vigasság tagadásaként hatott rájuk. Tudták, hogy hatalmas öreg házának egyetlen szobájában lakik télen-nyáron, a többi le van függönyözve állandóan s csak nagytakarítások idején lépik át a küszöbét. Húst csak kétszer eszik egy héten, s a legnagyobb hidegben is alig fűti a szobáját. Templomba nem jár soha, körmenetben még senki se látta s házának ajtaja örökké zárva van mindenki előtt, akár gazdag, akár koldus. Nemesak barátot, rokont se ismert soha. Talán nem is tudta már, hogy mosoly és öröm is van a világon, hiszen azon az öreg cselédpáron kívül, aki szolgálatában állott, élő emberrel szót se váltott. Az ember nyávaros volt, ki a kertet, a tehenet és disznót gondozta, az asszony a házat tartotta rendben. Reggel behozta a csésze forró tejét, mit az öregúr cukor nélkül fogyasztott el, nem egészségi okokból, de mert a cukor drága, este megfőzte a két hígtojást, ami emberemlékezet óta a vacsorája volt s délre elkészítette az ebédet, amelynek összeállításánál szintén a takarékoság elve volt a döntő.

Megsegítjük

biztosítási előfizetőink hozzátartozóit szeretteik elhunytá alkalmából. Eddig több mint háromezer elhunyt előfizető hozzátartozója kapta meg Tolnai Világlapja és testvérpapjai útján a 250 pengőig terjedő temetkezési segélyt. N. Mihályné Iórci előfizető panaszkozott, hogy elhunyt férje után nem kapta meg az esedéket összeget. Nem is kaphatta meg, mert a biztosítótársaság benyújtott okmányokból minden kétséget kizáróan megállapította, hogy a kötvény kiállításának napjától az előfizető haláláig nem telt el a feltételekben előírt három havi várakozási idő.

Igy élt ez a magányos külön évtizedeken keresztül és semmi se változott körülötte, csak a vagyona nőtt egyre ilyesztöbb, egyre hatalmasabb arányokban. Nem volt soha egy boldog perce, hacsaknem este, lámpagyújtás idején, mert a villanyt, bár be volt vezetve házába, nem égette soha, tekintve, hogy a petróleum mégis olcsóbb. Ilyenkor felnyitotta hatalmas vertheimsekrenyéjét, amely egyszerű vaságya mellett állott, előszedte és boldogan forgatta betétkönyveit, majd csillogó szemekkel simitgatta a bankjegyek hatalmas tömegeit és csörgette és ütögette egymáshoz a tiz, húsz, százkoronás aranyakat. Órákig eljárt, elszórakozott ezzel a művelettel s nem egyszer úgy virradt rá a reggel, amint egyre szaporodó kínesei főle hajolt.

Hogy történt, hogy nem, senki nem jött nyomára, egy szép napon futótűzként terjedt el a városban a híre, hogy az öreg külön megházasodott.

— Lehetetlen! — mondták az emberek szörnyülködve. — Ki mehet hozzá egy ilyen istentelenhez!

Pedig a lehetetlen mégis megtörtént. Az öreg úr, ki a hatodik évtizedben járt, már ekkor feleségül vett egy alig húszéves fiatal leányt, akit gyerekkora óta neveltetett.

— Máglyán kéne élegetni! — sápitotta Piroška néni, ki ötven éve hiába várta arra, hogy megkérjék a kezét s leherre meszelt arca kipirult a felháborodástól. — Hiszen a lánya lehetne! — tette hozzá megvetéssel.

Lilla kisasszony, aki mindig tudott mindent, még azt is, ami meg se történt, jelentőségtejes szembunyorítással igazította helyre barátaiét:

— Igazad van lelkem. Tökéletesen igazad. Annál is inkább, mert ez a személy nemesak lehetne a lánya annak a vén zsugorinak, de valójában az is!

— Hogy ezt tűri a jó Isten! — sóhajtott Zsuzsi néni, egy korán özvegyeségre jutott teremtes s keserűen elhúzta a száját, amely fölött egyre mélyült az árnyék, amit kissé udvariatlanul bajszuak is lehetett volna már nevezni.

És megindult a pletyka áradata: lánya? felesége? felesége? lánya?

Mindenki tudni akart mindent, vagy legalább is valamivel többet, mint a többi. Hogyne keltett volna hát általános feltűnést, mikor egy szép vasárnapon az öreg külön vadonatúj öltözékben, karján a fiatalasszonnyal megjelent a déli misén. És attól kezdve minden ünnepnapon ott volt a templomban. Egyébként azonban még zárkózottabban élt mint azelőtt. Előlényt be nem engedett portájára.

Történt azonban, hogy az öregúr kedvenc kis pulikutyája átbújt a kerítésen a Marci bácsi portájára, amely szomszédos volt az elátkozott házzal. És akkor következett az

Délifáb

a hihetetlen esemény, hogy a vén zsugori személyesen ment át kutyáját kiszabadítani. Boldogan látta, hogy nem történt semmi baja s örömeiben beszédbe is elegyedett Marci bácsival:

— Sok a baj, sok a bosszúság, szomszéd uram, pedig most már vigyáznom kell magamra, elvégre házas ember vagyok.

Több se kellett Marci bácsinak, amint a látogató kihúzta a lábát, rohant a kaszinóba a hírrel: az öreg végleg meghalondult — mondta. — örökké akar élni!

— Megártott neki a nagy boldogság! — vélte a főlegyző. — Igazán törhetnél egy kis borsot az orra alá.

Marci bácsi nem szólt semmit, csak pislogott hamiskásan.

Néhány nap múlva, amint reggel hivatalba indult, a kerítés mögül ráköszöntött a vén zsugori.

— Jó reggelt szomszéd! Mit szól ehhez a gyönyörű napsütéshez? Az ember húsz évvel fiatalabbnak érzi magát!

— Ugy illik ifjú házashoz! — nevetett Marci bácsi s udvariasan meglepette a kaptalját.

Már a Főtérnél járt s éppen a bíróság utcájához érkezett, mikor észrevette, hogy az új könyvkereskedő, kinek nyomdájára is volt s aki nemrégiben telepedett le a városban, szomorúan álldogál boltja ajtajában.

— Mit búsul Faragó úr? — kérdezte vidáman.

Faragó úr megrezent a hangra, aztán alázatosan viszonzotta a köszöntést és hozzátette:

— Nem megy az üzlet kérem. Sehogy se megy.

Marci bácsi érdeklődve ráncolta össze homlokát.

— Persze, hogy nem megy, ha az ember élıhetetlen. Magának már tudni kéne a nagy újságot, hogy az öreg Halasyt megütötte a guta.

— Ne tessék mondani? — ámult Faragó úr. — Azt a gazdag embert?!

— Ismerete? — adta vissza a kérdést Marci bácsi.

— Csak hírből kérem — hangzott a megnyugtató válasz. — Hiszen mindenki róla beszélt mostanában, hogy megházasodott.

Marci bácsi közelebb lépett és lehalkította a hangját:

— Figyellen ide. Nálunk régtől fogva az a szokás, a maga konkurrensé legalább így esinálja, ha meghal valami nevezetesebb személy, elmegy a családhoz és felajánlja, hogy elkészíti a gyászjelentéseket szépen és jutányosan.

Faragó úr érdeklődve figyelt, Marci bácsi folytatta:

— Vegyen hát fekete ruhát, menjen azonnal és keresse özvegy Halassy né tekintetes asszonyt, de el ne árulja, hogy fölem értesült a halálhírről.

Faragó köszönt, öltözött, rohant s negyedóra múlva már talpig feketében dörömbölt a Halasy-ház ajtaján. Hol az ajtót rázta, hol a kaput verte s már éppen feladta a reményt,

hogy valaha is bejuthat, mikor végre fordult a kulcs s egy szikár, hajlotthátú, őszhajú ember jelent meg a küszöbön. Egy szót se szólt, csak ránézett a lövevényre hidegen és morgován. Faragó úrnak borsózott a háta s zavarában alig tudta kinyögni:

— Itt lakik kérem özvegy Halassy né tekintetes asszony?

Az öregúr hátralépett megiepetésében. Elsápadt, majd elpirult mérgében. Faragó úr félreértette a mozdulatot. Azt hitte, azért lépett vissza, hogy neki utat nyisson, átlépett hát a küszöbön s illendően betette maga után az ajtót. Az öregúrnak csak most jött meg a hangja. Valósággal felhördült:

— Kit keres maga? — kérdezte fenyegetőleg és megbotráncozva.

— Özvegy Halassy né tekintetes asszonyt, merthogy a tekintetes úr elhunyt — dadogta.

— Elhunyt? Elhunytam?! En elhunytam! — üvöltött az öregúr. — Hé, János, ereszd ki a kutyákat!

Már rohant is a két hatalmas komondor üvöltve, csaholva s Faragó úr, amin meglepett pillantotta őket, rémületében eldobta a kaptalját, aztán kétségbeesésében nekirohant a kapunak s nagy kinnal felkapaszkodott rá valahogy. Egyszerűbb lett volna, ha az ajtón ugrik ki, hol bejött, de szörnyű liedeimében ez nem jutott eszébe. Csak mikor az uccafelölj oldalon lehuppant a földre s meghemperedett a porban, vette észre, az egyik „vadállat” végighasította az ünneplő kabátját. Porosan, rongyosan, sántítva ért haza és ágyának dőlt izgalomában.

Kisvárosban mindent megtudnak az emberek s estére már mindenki Faragó úron nevetett, meg a vén zsugorin, akinek valaki végre borsot mert törni az orra alá.

— Fu jót akartam — háritotta el a gratulációkat Marci bácsi — merthogy Faragó-nak rosszul megy a boltja, de hát engem is megtevésztettek — s még sóhajtott is panaszosan.

Faragó urat sikerült megengesztelni, de az öreg szomszédot soha. Az a zár mellé lakatot is tetetett az ajtajára s erről a lakatból még évtized múlva is eszébe jutott mindenkinek a Faragó úr históriája...

Ez volt a Marci bácsi egyetlen haraggal végződő tréfája.

BÚZA

A nap csókolta teli szájjal
Szellő ringatta, barna föld dajkálta,
Meleg keblén táplálta a barázda.

Pipacs pirosló arccal nézte,
Búzavirág bámúlt rá kék szemével,
Langy harmatot sírt rá a nyári éjjel.

Pacsirta hangja keltegette,
Hogy gondtalan legyen az ébredése,
Tücsök úr volt az udvari zenésze.

Fejét a boldog gond lehúzza,
Áldott tövével bogár vert tanyát,
A nyár érlelte olvadó aranyát.

TAKSONYI PÁL

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben választást nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges birtéket kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

H. Károly. (2.) A versek elég ügyesek, de még nem érték meg a nyomdafestékre.

B. Juliska. (4.) Nem kell iskolai végzettség. Természetesen ide Pestre kellene költözködni. Ha meglátogatja valamelyik táncstudiót (a Délibáb több számában hozott képeket bizonyos táncstudiók vizsgálódásáról), ott megmondják, hogy van-e tényleg tehetsége a tánchoz. Ha igen, a többi valóban tehetség és szerenese dolga. A havi tandíj vártakozó.

A szerető anyja. (8.) A verseket legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük.

Érdeklődő. (10.) 1. Nincs operett tanszaka. Az egyesületi iskolát kellene felkeresni ebből a célből. 2. Z. L. címe Budapest I, Áfonya u. 11-b. Mester.

G. F. (12.) Lehet. Az ottani előjáráságtól kell felvilágosítást kérni.

Szeretném tudni. (10.) N. V. S. címe Bpest, VIII, Práter uca 29 III. em. 1.

Törekvő. (20.) 1. Műd van arra, hogy a Színművészeti Kamara felvételi bizottsága előtt vizsgálhassék és annak sikeres letvése után működési engedélyt kaphasson. Azonban célszerűbbnek találjuk, ha elvégzi a Színművészeti Akadémiát, mert mint végzett akadémiai növendéknek kétségekívül nagy esélyei vannak szerződéshez.

Tatabáni kís Jázmin. (6.) A kérdés minden-estre különös. Miért ne tudná szeretni?! Elvégre az magától is függ?! Vagy nem?! Legyen hozzá kedves, gyöngéd, figyelmes. Ezek a tulajdonságok sohasem veszthetik el a hatásukat. Természetes, mivel mind a ketten olyan nagyon fiatalok, itt szerintünk nem szerelemről, hanem inkább szeretetről, jó barátságáról lehet szó.

Honka. (24.) 1. Mind a két Latabár fiú nő. 2. P. A. Tamás uca 40. alatt lakik. Sz. L. Ráskai Lea uca 78. sz. alatt.

K. J. (26.) Már elkészt, mert mint a Délibábnál olvashatta, kiadták az ösztöndíjakat. Egyébként erre az ösztöndíjra minden magyar színész pályázhat, aki nem töltötte be még 35-ik évét és tagja a Színművészeti Kamarának. Nem szükséges állandó szerződést igazolni, csak sikeres szereplést.

Fogadás. (28.) Ön nyerte meg a fogadást, mert valóban ma már a magánszínházak is kötelesek 12 hónapra szerződöttni tagjaikat. Az más kérdés aztán, hogy nyáron egy-két hónapig nem tudják foglalkoztatni tagjaikat, viszont ne felejtsek el, hogy az állami színházak szintén két hónapi szünetet tartanak.

4711. (28.) Amint tapasztalhatta, a Délibáb

majdnem minden számában hozunk verseket. Nagyon ritka szám az, amelyikben nem közlünk. Így tehát kérése már teljesült.

H. Elza. (30.) Írja le géppel s úgy küldje be a studiónak (Sándor u. 7). Amennyiben nincs kéziratzárlat, ami után érdeklődni kellene, akkor olvassák s hogyha alkalmasnak találja, műsorra is tűzik. A honoráriumot a felolvasás alkalmával fizetik ki.

Szépség. (32.) Ha mitesszerez az archőre, semmi esetre se nyomkodja, piszkálja, mert ezzel nem bírja eltüntetni. Sőt csak azt érheti el, hogy még szaporodni fognak a mitesszerek. A mitesszereket ki lehet pusztítani, de természetesen fontos, hogy kozmetikus orvos kezelje.

Más a színpad. (34.) Nagyon sok regényt és színdarabot filmesítettek meg eddig és nyilván igen sokat megfognak filmesíteni. Nem is baj, ha a megfilmesítés jól sikerül, hiszen valóban más a színpad, más a regény és más a film. Annak, aki regényből, vagy színdarab-ból forgatókönyvet ír, tehát nagyon kell ismernie a film lehetőségeit, tudnia kell, mit kell átvenni a kérdéses színdarabból, vagy regényből és mit kell esetleg éppen a filmszerűség szempontjából mellőzni. Ha a forgatókönyv technikáját el akarja sajátítani, huzamosabb időt kell eltöltenie egy filángyárban és tanulmányoznia kell az ottani munkát.

Úrileány. (40.) A Kék róka nő főszerepét annakidején Varsányi Irén játszotta.

Ősszel. (38.) Házasságkötéshez mindkét házassulandó félnek születési bizonyítványát és lakbizonylatát kell bemutatni az anyakönyvvezető előtt. A kötelező kihirdetés alól való felmentést Budapesten a polgármester ad. Mindkét félnek személyesen kell jelen lennie a kérvény benyújtásánál, mert jegyzőkönyvet kell aláírniok.

Vidéki. (40.) Természetesen elsősorban az íróhoz kell fordulnia, aki majd közli magával, hogy ő rendelkezik-e a joggal, vagy pedig a színpadi ügynökség. Jog nélkül műkedvelők sem adhatnak elő darabokat.

Kéknefelejt. (42.) Most már alaposan fel kell készülnie, mert szeptember 4 és 12 között jelentkeznie kell felvételi vizsgára. Bizony ez a vizsga elég nehéz. Klasszikus írók műveiből kell elmondania verseket, esetleg regényrészleteket. A bizottság alapos mérlegelés alá veszi, hogy az Akadémiába jelentkező alkalmas-e a színpadi pályára, úgy külön, mint tehetség szempontjából. A tandíj mindössze évi 120 pengő.

Előfizetési árak:

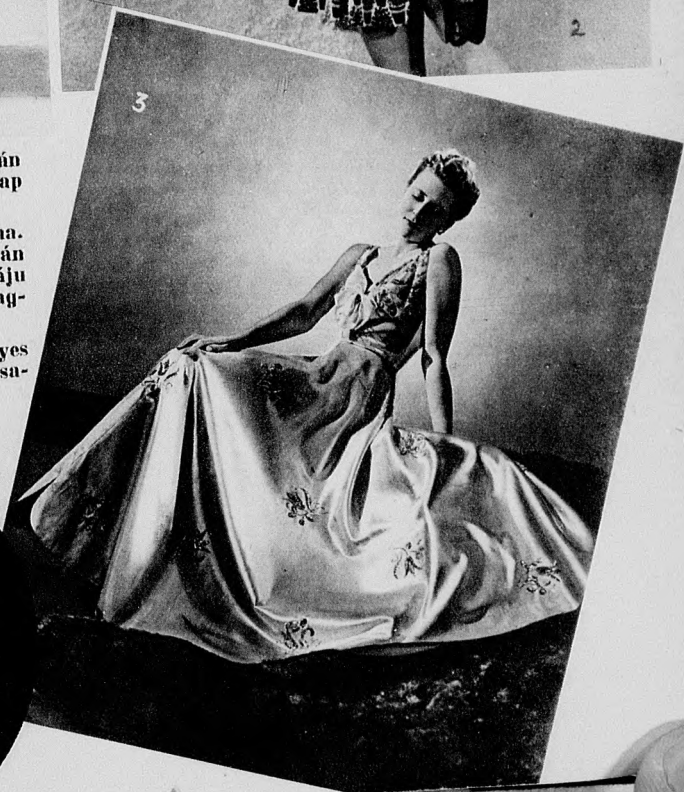
1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma:
14-23-39 és 14-23-50

TÖBB MINT 3000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSZSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük,

1. Egyszerű empriméruha, derekán selyemöv. Sötétkék szalmakalap és fehér vászonköpeny
2. Érdekes szabású empriméruha. Derékban, nyakban és az ujján dusan ráncolva. Széles karimájú fehér filekalap egyszínű szalagdísszel
3. Nyári nagystélyi fehér, fényes szaténból, halványlila és rózsaszín gyöngyhímzéssel
(Schostal, Doroyne felv.)

DIVAT

fillér

RT.

mat:

DDIG
ÖSZ-
król a

KERESZTREJTVÉNY

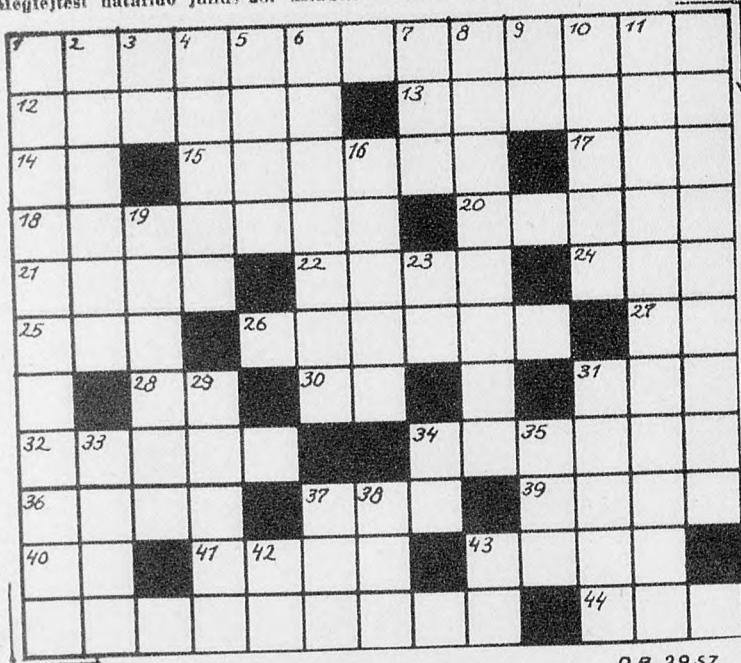
A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő július 25. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok:

1. (A nyíl irányával folytatva) Murgács Kálmán nótája. 12. Olvan nagy. 13. Erre következik a derű. 14. Király — olaszul. 15. Kétülések kerékpár. 17. A bátor. 18. Nyíró József regénye. 20. Növények földben lévő termése (névelővel). 21. Testrész. 22. Azonos mássalhangzók. 24. És ez — rövidében. 25. Vissza: így, úgy — latinul. 26. A hirtelen felcsapó fény (zárt betűk v.n.). 27. Balsorsban van. 28. Somogyi Péter. 30. 501 — római számmal. 31. Rakás belseje. 32. Átnyom. 34. Vissza: bibliai nő. 36. Középiskola (ékezet hiány). 37. Meggyőződés. 39. Vissza: gyűjtik. 40. Az egyik nem. 41. Súly. 43. Kávé, kávéház — idegen nyelven. 44. Egy szó a Halotti beszédből.

Függőleges sorok: 1. (A nyíl irányával folytatva.) Huszka: Gül Baba c. operettjének ismert dala. 2. Irásjel. 3. Vallásrövidítés. 4. Szálloda. 5. Fehérszínű, nyújtható, fémestermészetű ritka kémiai elem. 6. Budapesten a legrégebb a maga

nemében (ékezet hiány). 7. Óbudai birkózók egylete. 8. Az indiánok csatabárdja. 9. Putriban van. 10. Evvel ijesztgetik a kicsinyeket. 11. Drágulást von maga után. 16. Brit-India fővárosa a Dzamma folyó mellett. 19. Létszámesökkentések alkalmazásával készítik az alkalmazottakról. 23. Űrmérték betűjele. 29. Tánc. 31. Jósika Miklós legismertebb regénye. 33. A tealevelekben lévő alkaloida, gyenge izgatószer. 34. Óreg szalonában van. 35. Leány becenév. 37. Névutó. 38. Fűg. 42. Aroma. 43. Canoe mássalhangzó. **Payper**

D.B. 29.SZ.

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 18, függőleges 1, 8 és 11

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Zongoraleckék. 13. Oktalanul. 14. Úti. 15. Moeris. 16. Pve. 18. Ez. 19. B. S. 20. Agape. 22. Rára. 24. Okito. 26. Siker. 27. Rot (Tor). 28. Csésze. 31. Sö. 32. Yda (Ady). 33. Ézsau. 35. Önteni. 37. Uganda. 40. Di. 41. Ról. 43. Ág. 44. Mikor. 46. Riadó. 48. Nincs menekvés.

Függőleges sorok: 1. Zombory Ödön. 2. Okoskodni. 3. Nte. 4. Garat. 5. Oligocén. 6. Rasa. 7. An. 8. Lupe. 9. Elv. 10. Ku. 11. Éteres. 12. Kizárólagos. 17. Erie. 21. Prés. 23. Ak. 25. Itat.

26. Szűg (gúzs). 29. Szirom. 30. Saul. 34. En. 36. Eric. 38. Akik. 39. Dádé. 42. Öre. 44. Mn. 45. K. S. 46. Re. 47. Av.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a megfejtők teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük. A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtői közül Kiss Imre, Bp., Zöldi Jenő, Sz., Kósa István, D., Holler Ernő, K., Ruhl Egon, P., Omasta Károly, Bp., Kemény Ferenc, H., Schléger Erzsébet, Sz., Kelemen Ferenc, D., Nagy Béla, Sz., könyvjutalomban részesültek.